

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี

Factors Related to the Decision to Pursue Further Studies in
Vocational Certificate Program in Home Economics at Thonburi
Vocational College

ณภัทร เมธสุทธิ
Naphat Matsuth

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2568

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี

Factors Related to the Decision to Pursue Further Studies in
Vocational Certificate Program in Home Economics at Thonburi
Vocational College

ณภัทร เมธสุทธิ
Naphat Matsuth

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี
ชื่อ นามสกุล	ณภัทร เมธสุทธิ์
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา	คหกรรมศาสตร์
คณะ	เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทักษิณา เครือหงส์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญภัทร์ กี่อารีโย)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้รับ
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม)

วันที่ 8 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2568

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี
ชื่อ นามสกุล	ณภัทร เมธสุทธิ์
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา	คหกรรมศาสตร์
คณะ	เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม
ปีการศึกษา	2568

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี 2) ศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี 3) ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี จำนวน 200 คน ด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าไคสแควร์ และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการศึกษา พบว่า 1) นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 65.50 มีอายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.00 เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ คิดเป็นร้อยละ 81.50 และมีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่าง 3.01-3.50 คิดเป็นร้อยละ 49.50 2) การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.639) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.707) รองลงมาคือ ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.730) และน้อยที่สุดคือ ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.709) และ 3) ปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ และสาขาวิชาที่เลือกเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การตัดสินใจเลือกเรียน, ประกาศนียบัตรวิชาชีพ, คหกรรม, วิทยาลัยอาชีวศึกษา

Thesis Title	Factors Related to the Decision to Pursue Further Studies in Vocational Certificate Program in Home Economics at Thonburi Vocational College
Author	Naphat Matsuth
Degree	Master of Home Economics (Home Economics)
Field of Study	Home Economics
Faculty	Home Economics Technology
Advisor	Assistant Professor Dr.Thanapop Soteyome
Academic Year	2025

Abstract

This study aimed to 1) examine the personal factors of students in Vocational Certificate program in Home Economics at Thonburi Vocational College; 2) investigate the decision to pursue further studies in Vocational Certificate program in Home Economics at Thonburi Vocational College; and 3) study the relationship between personal factors and the decision to pursue further studies in Vocational Certificate program in Home Economics at Thonburi Vocational College. This quantitative research involved a sample group of 200 current Vocational Certificate students in Home Economics at Thonburi Vocational College, selected through simple random sampling. The study instrument included a questionnaire, and data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, Chi-square test, and content analysis.

The results showed that: 1) the majority of Vocational Certificate students in Home Economics at Thonburi Vocational College were female at a rate of 65.50%, aged 17 years at a rate of 45.00%, enrolled in the Food and Nutrition major at a rate of 81.50%, and had a junior high school GPA between 3.01 and 3.50 at a rate of 49.50%; 2) the overall decision to pursue further studies in Vocational Certificate program in Home Economics was rated at a high level ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.639). When considering each aspect in descending order, the highest rating was the college's image ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.707), followed by instructional media, materials, and others support teaching equipment ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.730), and the lowest rating was the curriculum ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.709). Furthermore, 3) personal factors, gender and chosen field of study, were significantly related to the decision to pursue further studies in Vocational Certificate program in Home Economics at Thonburi Vocational College, with statistical significance at the .05 level.

Keywords : Decision to Pursue Studies, Vocational Certificate, Home Economics, Vocational College

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประสบความสำเร็จจุล่งด้วยดีตามวัตถุประสงค์ด้วยความอนุเคราะห์จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนภ โสตรโยม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทักษิณา เครือหงส์ ประธานกรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร ก่ออารีโย กรรมการสอบ ที่ทุกท่านให้คำแนะนำ และให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิดตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา

ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นประเมินคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ บุคลากรทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสนับสนุนข้อมูลแหล่งทรัพยากร รวมถึงให้กำลังใจตลอดระยะเวลาการศึกษา และจัดทำวิทยานิพนธ์นี้

ขอขอบคุณ ครอบครัว และเพื่อนๆ นักศึกษาปริญญาโท รุ่นที่ 16 ที่ให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ และแรงสนับสนุนในทุกขั้นตอน จนทำให้สามารถดำเนินการจนแล้วเสร็จ

สุดท้ายนี้ ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนและแนวทางการแนะแนวการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชา คหกรรม และสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อการศึกษาในอนาคตได้สืบต่อไป

ณภัทร เมธสุทธิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
Abstract	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(7)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	4
1.4 ตัวแปรที่ศึกษา	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
1.6 กรอบแนวความคิด	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2562	7
2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. ประเภทวิชาคหกรรม พุทธศักราช 2562	13
2.3 ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ	17
2.4 ประวัติวิทยาลัยอาชีวศึกษานนบุรี	28
2.5 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	36
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	38
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย	38
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล	40
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป	41
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	42
4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน	49
4.4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็น	59
4.5 การอภิปรายผล	60

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	65
5.1 สรุปผล	66
5.2 ข้อเสนอแนะ	68
เอกสารอ้างอิง	69
ภาคผนวก	73
ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย	74
ภาคผนวก ข เครื่องมือการวิจัย	80
ภาคผนวก ค ผลการคำนวณค่า IOC	86
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	91

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	41
4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม โดยภาพรวม	42
4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านหลักสูตร	43
4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านครูผู้สอน	44
4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านการประกอบอาชีพ	45
4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย	46
4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่ สนับสนุนการสอน	47
4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านสถานที่ และ สภาพแวดล้อม	48
4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี	49
4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี จำแนกตามเพศ	50
4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี จำแนกตามอายุ	52
4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี จำแนกตามสาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ	54
4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	57

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1.1 กรอบแนวความคิด

5

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้จัดทำแผนการพัฒนาศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) โดยจัดทำยุทธศาสตร์แผนการพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ เพื่อรองรับแผนพัฒนาศรษฐกิจของประเทศ ด้านอุตสาหกรรมเกษตร ด้านอุตสาหกรรมอาหาร ด้านอุตสาหกรรมบริการ และด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ให้ทันต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงของศรษฐกิจโลก การศึกษาก็เป็นสิ่งสำคัญและเป็นหัวใจของชาติในการสร้างและพัฒนาคน เพื่อเป็นพลังในอนาคตของประเทศชาติ ปัจจุบันรัฐบาลได้จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือก เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้เต็มตามศักยภาพ ประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เป็นคนดีมีคุณธรรม สร้างเสริมคุณภาพการเรียนรู้ โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสมาธิที่ ลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2557)

การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและ ศักยภาพ ทั้งนี้โดยมุ่งหวังว่าจะนำไปสู่การพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม เป็นผู้มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข (ธนวรรณ สะอ้ง, 2561) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นผู้นำในการจัดการศึกษาด้านสายอาชีพ เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนศรษฐกิจและสังคม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและภูมิภาค มีภารกิจจัดและส่งเสริมการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพโดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพมีพันธกิจ คือ 1) จัดการส่งเสริมพัฒนาการอาชีวศึกษาและการอบรมวิชาชีพให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน 2) ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานกำลังคนสายอาชีพสู่สากล 3) ขยายโอกาสทางการศึกษายาชีพให้ทั่วถึง ต่อเนื่อง เสมอภาค และเป็นธรรม 4) เป็นแกนกลางในการจัดอาชีวศึกษาและอบรมวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยีของประเทศ 5) สร้างเครือข่ายความร่วมมือให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมอาชีพ 6) วิจัย สร้างนวัตกรรม จัดองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาอาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน 7) ส่งเสริม/พัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ มั่นคง และก้าวหน้าในวิชาชีพ อำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา คือ 1) จัดทำข้อเสนอแนวนโยบาย แผนพัฒนามาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ 2) ดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ 3) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดงบประมาณและสนับสนุนทรัพยากร 4) พัฒนาครูและบุคลากรการ

อาชีวศึกษา 5) ส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชนรวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และรูปแบบความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นและสถานประกอบการ 6) ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการจัดการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน 7) จัดระบบส่งเสริม ประสานงาน เครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสารมาใช้ในงานอาชีวศึกษา และฝึกอบรมอาชีพ 8) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและ ดำเนินการตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษามอบหมาย 9) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กฎหมาย กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาหรือ ตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2560) ในการ พัฒนาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม จากสภาพปัญหา สังคมไทยในเรื่องสุขภาพของคนแยะลง ประกอบกับการตื่นตัวเรื่องสุขภาพที่มีเพิ่มขึ้น ทำให้ตลาด ที่เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพมีการเจริญเติบโตมากขึ้น แม้แต่การศึกษาที่เกี่ยวกับทางด้านสุขภาพก็มีการ เติบโตขึ้นไปด้วย นอกจากนี้วิชาคหกรรมศาสตร์ยังมีผูกพันกับการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ตั้งแต่ เกิดจนกระทั่งตาย งานด้านคหกรรมจะเป็นที่รองรับเสมอก็มีความนิยมไม่แพ้กัน เพราะนักเรียนที่ เรียนจบไปแล้วนั้นสามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย และบางรายสามารถมีกิจการของ ตัวเองหรือไปทำงานที่ต่างประเทศ เพราะตลาดต้องการบุคลากรไทยที่เก่งด้านคหกรรมจำนวนมาก ปัจจุบันเหล่านี้จึงเป็นช่องทางให้นักเรียน นักศึกษารุ่นใหม่หันมาให้ความสำคัญกับคหกรรมมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันวิชาคหกรรมศาสตร์ก็มีความผูกพันกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์เราตั้งแต่เกิดจนกระทั่ง ตาย และมีเป้าหมายที่สำคัญคือ ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต ความรู้ประเภทวิชาคหกรรมสามารถนำไปใช้ ได้ทั้งชีวิตประจำวันและเพื่อประกอบอาชีพ เป็นวิชาที่คำนึงถึงการให้บริการที่รับผิดชอบต่อสังคม เป็นศาสตร์ที่ประยุกต์ความรู้ความสามารถหลายสาขาที่ครอบคลุมการให้ความรู้และการจัดบริการ พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคคล เพื่อยกและปรับปรุงคุณภาพชีวิตมนุษย์ อีกทั้งเป็นวิชาชีพที่ จำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีช่วยในการสนับสนุนการผลิตและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เกิดความนิยม ของบริโภค (ธนวรรณ สะอ้าง, 2560)

วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรีเริ่มเปิดสอนเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2481 เดิมชื่อโรงเรียนการช่าง เย็บเสื้อผ้าวัดหงส์รัตนาราม ตั้งอยู่ที่วัดหงส์รัตนาราม อำเภอบางกอกใหญ่ จังหวัดธนบุรี เปิดสอน หลักสูตรตัดเย็บเสื้อผ้าระดับอาชีวศึกษาตอนต้น เรียน 2 ปี รับผู้สำเร็จชั้นประถมปีที่ 4 นางอรุณ หุราพันธ์ ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ต่อมาในปี พ.ศ. 2497 ย้ายมาอยู่วัดอรุณราชวรารามเปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนการช่างสตรีธนบุรีเปิดสอนหลักสูตรการช่างสตรีระดับอาชีวศึกษาตอนต้น รับผู้สำเร็จชั้น ประถมปีที่ 4 และระดับอาชีวศึกษาตอนกลางรับผู้สำเร็จอาชีวศึกษาตอนต้นหรือมัธยมศึกษาตอนต้น นางนันทพิทยพิลาศ (เสงี่ยม โรจน์สมิต) ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ และในปีการศึกษา 2499 เปิดหลักสูตรการช่างสตรีระดับอาชีวศึกษาชั้นสูงเพิ่มขึ้นในปีการศึกษา 2500 เปลี่ยนเป็นหลักสูตรการ ช่างสตรีระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เรียน 2 ปี และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเรียน 3 ปี มี การเปลี่ยนหลักสูตรมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งปีการศึกษา 2510 รับผู้สำเร็จชั้น ม.6 และ ม.ศ.3 เข้าเรียน สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย และสาขาวิชาอาหารและโภชนาการโรงเรียนการช่างสตรีธนบุรีได้ย้าย มาอยู่ปัจจุบันที่เลขที่ 182ซอยจรัญสนิทวงศ์ 13 บางกอกใหญ่ กทม.10600 เมื่อวันที่ 3 เมษายน

2515 และเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาธนบุรี ในปีการศึกษา 2516 และเปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรีเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2522

สภาพปัญหาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรีที่พบประกอบไปด้วย ด้านบุคลากร ด้านวัสดุครุภัณฑ์ และด้านงบประมาณ โดยในด้านบุคลากรนั้นเริ่มต้นจากต้องใช้ครูผู้สอนไปทำหน้าที่หัวหน้างานในด้านการส่งเสริมการศึกษาพร้อมทั้งทำหน้าที่การสอนหนังสือด้วย ขาดครูผู้สอนในแต่ละประเภทวิชาอันเนื่องมาจากการเกษียณอายุราชการ ครูเปลี่ยนเส้นทางชีวิตใหม่ ครูลาออกจากราชการ และครูถึงแก่กรรม เป็นต้น โดยเฉพาะครูสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เกษียณอายุราชการอย่างต่อเนื่องหลายปีและในปีนี้จะเกษียณอีกหนึ่งคน ทำให้อัตรากำลังที่หายไปไม่ได้มีการบรรจุทดแทน อันเนื่องมาจากรัฐบาลต้องการลดอัตรากำลัง ด้านวัสดุครุภัณฑ์และงบประมาณมีไม่เพียงพอเนื่องมาจากค่าวัสดุฝึกgrayห้วนนักศึกษาที่ได้รับการจัดสรรมา ขึ้นอยู่กับจำนวนนักศึกษาที่เรียนอยู่ในสถานศึกษาในแต่ละสาขาวิชา ค่าวัสดุมีราคาแพงขึ้นทุกปี แต่ไม่มีการปรับขึ้นค่าวัสดุให้ทันต่อสภาพเศรษฐกิจ และค่าวัสดุยังใช้ได้ไม่เต็มที่ เนื่องจากต้องนำไปใช้ในการบริหารงานด้านอื่น ๆ ด้วย ด้านครุภัณฑ์นั้น ส่วนใหญ่เป็นครุภัณฑ์รุ่นเก่า ไม่ทันสมัยและไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา ด้านงบประมาณนั้นจะได้รับการจัดสรรตามสภาพของสถานศึกษาซึ่งไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการศึกษา เนื่องสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษามีต้นทุนในการบริหารจัดการสถานศึกษาค่อนข้างสูง ความจำเป็นด้านสาธารณูปโภคมีค่าใช้จ่ายสูงทุกสถานศึกษา แต่ต้นสังกัดจัดสรรให้น้อยกว่าการใช้จริง และแต่ละสถานศึกษาต้องใช้มาตรการประหยัดอยู่แล้ว แต่ในการเรียนของนักศึกษานั้นมีความจำเป็นต้องใช้เพื่อประโยชน์ของการศึกษา

ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นครูผู้สอนประเภทวิชาคหกรรมที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี จึงมีความสนใจในปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ในด้านการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน นักศึกษา ตลอดจนสถานประกอบการภายในจังหวัดและตลาดแรงงาน รวมถึงการประกอบอาชีพในลักษณะปฏิบัติหรือประกอบการอาชีพอิสระต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี

1.2.2 เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี

1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษานี้มุ่งศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรีประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการประกอบอาชีพ 3) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 4) ด้านครูผู้สอน 5) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน 6) ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม และการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากร

1.3.2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี ประจำปีการศึกษา 2567 โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 315 คน (วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี, 2566)

1.3.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ นักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี ด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) จำนวน 200 คน

1.3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ในการศึกษานี้เลือกศึกษาเฉพาะผู้ที่เลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี

1.3.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการศึกษานี้ได้ใช้เวลาในการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เวลาในช่วงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2567 ถึง เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2568

1.4 ตัวแปร

1.4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ และเกรดเฉลี่ยสะสม

1.4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรีใน 6 ด้าน คือ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านการประกอบอาชีพ 4) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 5) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน 6) ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณสมบัติของผู้เรียนที่สมัครเข้าเรียน ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ และเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)

1.5.2 การตัดสินใจเลือกเรียนต่อ หมายถึง การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาคหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี ในองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านการประกอบอาชีพ 4) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 5) ด้านสภาพแวดล้อมของ 6) ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม

1.5.3 ผู้เรียน หมายถึง ผู้ที่เรียนอยู่ในประเภทวิชาคหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี ประจำปีการศึกษา 2567

1.5.4 ประเภทวิชาคหกรรม หมายถึง การเรียนสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ประกอบไปด้วย แผนกวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ

1.5.4.1 วิชาแฟชั่นและสิ่งทอ หมายถึง วิชาการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย นอกจากจะเป็นเครื่องนุ่งห่มที่ช่วยปกป้องมนุษย์จากสภาพอากาศแล้ว เสื้อผ้ายังสะท้อนถึงอิทธิพลของสภาพแวดล้อม และวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นอีกด้วย ทุกวันนี้การเปลี่ยนแปลงในแวดวงแฟชั่นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้เกิดการแข่งขัน

1.5.4.2 วิชาคหกรรมศาสตร์ หมายถึง วิชาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและสังคมในการดำรงชีวิต

1.5.4.3 วิชาอาหารและโภชนาการ หมายถึง ศึกษาเกี่ยวกับการผลิตอาหารรูปแบบต่าง ๆ โดยคำนึงถึงคุณค่าทางโภชนาการ การวางแผน การจัดเตรียมอาหาร สำหรับผู้บริโภควัยต่างๆ การจัดอาหารในโรงพยาบาลและโรงแรม เทคนิคการบริการอาหารและเครื่องดื่ม อาหารเพื่อสุขภาพ การจัดการธุรกิจอาหาร รวมถึงการควบคุมคุณภาพและการประกันคุณภาพอาหารเพื่อสุขภาพ

1.6 กรอบแนวความคิด

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิด

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 เป็นแนวทางในการวางแผนการศึกษา การส่งเสริมการศึกษา ตลอดจนถึงการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน

1.7.2 เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ปรับปรุงนโยบายการรับนักเรียน เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ธนบุรี และสาขาวิชาอื่น ๆ ที่เปิดสอนไปด้วย

1.7.3 เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการงานวิชาการด้านวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรีให้ได้ตามความต้องการของผู้เรียน สถานประกอบการ ตลาดแรงงาน และเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเพิ่มปริมาณผู้เรียนในด้านอาชีวศึกษาให้มากขึ้น เพราะกำลังแรงงานด้านอาชีวศึกษาเป็นแรงงานหลักในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าเศรษฐกิจ สังคมต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบการศึกษา ซึ่งดำเนินการศึกษาดังนี้

- 2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2562
- 2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. ประเภทวิชาคหกรรม พุทธศักราช 2562
- 2.3 ปัจจัยในการตัดสินใจการเลือกเรียนต่อ
- 2.4 ประวัติวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี
- 2.5 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2562

2.1.1 หลักการของหลักสูตร

2.1.1.1 เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และประชาคมอาเซียน เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและประกอบอาชีพอิสระ

2.1.1.2 เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้กว้างขวาง เน้นสมรรถนะเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเทียบโอนผลการเรียน สะสมผลการเรียน เทียบความรู้ และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบการอาชีพอิสระ

2.1.1.3 เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

2.1.1.4 เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชน และท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2562)

2.1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2.1.2.1 เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในงานอาชีพสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เลือกวิธีการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ

2.1.2.2 เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ไม่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ มีทักษะการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะการคิด วิเคราะห์และการแก้ปัญหา ทักษะสุขภาวะและความปลอดภัย ตลอดทักษะการจัดการ สามารถสร้างอาชีพและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

2.1.2.3 เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจ และภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเอง และผู้อื่น

2.1.2.4 เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในด้านการทำงาน การอยู่ร่วมกัน การต่อต้านความรุนแรง และสารเสพติด มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่น และประเทศชาติ ดำรงตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เข้าใจและเห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีจิตสาธารณะและจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี

2.1.2.5 เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจเหมาะสมกับงานอาชีพ

2.1.2.6 เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและโลก มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2562 : 2)

2.1.3 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

2.1.3.1 การเรียนการสอน

1) การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนด และนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลรวมกันได้ สามารถเทียบโอนผลการเรียน และขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้

2) การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง สามารถจัดการเรียนการสอนได้หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในหลักการ วิธีการและการดำเนินงาน มีทักษะการปฏิบัติงานตามแบบแผนในขอบเขตที่สำคัญและบริบทต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กันซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานประจำ ให้คำแนะนำพื้นฐานที่ต้องใช้ในการตัดสินใจ วางแผนและแก้ไขปัญหาโดยไม่อยู่ภายใต้การควบคุมในบางเรื่อง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะทางวิชาชีพ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการแก้ปัญหาและการปฏิบัติงานในบริบทใหม่ รวมทั้งรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน

2.1.3.2 การจัดการศึกษาและเวลาเรียน

การจัดการศึกษาในระบบปกติ ใช้ระยะเวลา 3 ปีการศึกษา การจัดเวลาเรียนให้ดำเนินการ ดังนี้

1) ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียน ปกติหรือระบบทวิภาคี ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ รวมเวลาการวัดผล โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิต

ตามที่กำหนด และสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันการศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร

2) การเรียนในระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเปิดทำการสอนไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 5 วัน ๆ ละไม่เกิน 7 ชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอนคาบละ 60 นาที

2.1.3.3 การคิดหน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 103 – 110 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิต ถือเกณฑ์ดังนี้

1) รายวิชาทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปราย 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ 18 ชั่วโมงต่อภาคเรียนรวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการทดลองหรือฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ 36 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติในโรงฝึกงานหรือภาคสนาม 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ 54 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

4) การฝึกอาชีพในการศึกษาระบบทวิภาคี ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

5) การฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพในสถานประกอบการ ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

6) การทำโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.1.3.4 โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

1) หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง ไม่น้อยกว่า 22 หน่วยกิต

- 1.1) กลุ่มวิชาภาษาไทย
- 1.2) กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ
- 1.3) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์
- 1.4) กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์
- 1.5) กลุ่มวิชาสังคมศึกษา
- 1.6) กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

2) หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 71 หน่วยกิต

- 2.1) กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน
- 2.2) กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ
- 2.3) กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือก
- 2.4) ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ
- 2.5) โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ

3) หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต

4) กิจกรรมเสริมหลักสูตร (2 ชั่วโมง/สัปดาห์) - หน่วยกิต

หมายเหตุ 1. จำนวนหน่วยกิต ของแต่ละหมวดวิชาและกลุ่มวิชาในหลักสูตร ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา รายวิชาแต่ละหมวดวิชา

2. การพัฒนารายวิชาในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐานและกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ จะเป็นรายวิชาบังคับที่สะท้อนความเป็นสาขาวิชาตามมาตรฐานการศึกษารายวิชาวิชาชีพด้านสมรรถนะวิชาชีพของสาขาวิชาซึ่งยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ จึงต้องพัฒนากลุ่มรายวิชาให้ครบจำนวนหน่วยกิตที่กำหนด และผู้เรียนต้องเรียนทุกรายวิชา

3. สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถจัดรายวิชาเลือกตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และหรือพัฒนาเพิ่มตามความต้องการเฉพาะด้านของสถานประกอบหรือตามยุทธศาสตร์ภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขและมาตรฐานการศึกษารายวิชาชีพที่ประเภทวิชาชีพที่ประเภทวิชา สาขาวิชาและสาขางานกำหนด

2.1.3.5 การฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ

เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับภาคการผลิตและหรือภาคบริการ หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาคทฤษฎีและการฝึกหัด หรือฝึกปฏิบัติเบื้องต้นในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันแล้วระยะเวลาหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้สัมผัสกับการปฏิบัติงานอาชีพ เครื่องมือเครื่องจักร อุปกรณ์ที่ทันสมัย และบรรยากาศการทำงานร่วมกัน ส่งเสริมการฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทำได้ คิดเป็น ทำเป็น และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเกิดความมั่นใจและเจตคติที่ดีในการทำงาน และการประกอบอาชีพอิสระ โดยการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพต้องดำเนินการดังนี้

1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ ในรูปของการฝึกงานในสถานประกอบการ แหล่งวิทยาการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ในภาคเรียนที่ 5 และหรือภาคเรียนที่ 6 โดยใช้เวลารวมไม่น้อยกว่า 320 ชั่วโมง กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 หน่วยกิต

กรณีสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องการเพิ่มพูนประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ สามารถนำรายวิชาในหมวดวิชาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับลักษณะงานไปเรียนหรือฝึกในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐในภาคเรียนที่จัดฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพได้ รวมไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน

2) การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น ๆ

2.1.3.6 โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ

เป็นรายวิชาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า บูรณาการความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้ ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจ ตั้งแต่การเลือกหัวข้อหรือเรื่องที่จะศึกษา ทดลอง พัฒนาและหรือประดิษฐ์คิดค้น โดยการวางแผน การกำหนดขั้นตอนกระบวนการ ดำเนินการ ประเมินผล สรุปและจัดทำรายงานเพื่อนำเสนอ ซึ่งอาจทำเป็น

รายงานบุคคลหรือกลุ่มก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของโครงการนั้นๆ โดยการจัดทำโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพต้องดำเนินการ ดังนี้

1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้ผู้เรียนจัดทำโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพที่สัมพันธ์หรือสอดคล้องกับสาขาวิชาในภาคเรียนที่ 5 และหรือภาคเรียนที่ 6 รวมจำนวน 4 หน่วยกิต ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 216 ชั่วโมง ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีชั่วโมงเรียน 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ กรณีที่กำหนดให้เรียนรายวิชาโครงการ 4 หน่วยกิต

หากจัดให้มีโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ 2 รายวิชา คือ โครงการ 1 และโครงการ 2 ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันจัดให้มีชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์ที่เทียบเคียงกับเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น

2) การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียนให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

2.1.3.7 การศึกษาระบบทวิภาคี

เป็นรูปแบบการจัดการศึกษาที่เกิดจากข้อตกลงร่วมกันระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้การจัดการศึกษาระบบทวิภาคีสามารถเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี โดยนำรายวิชาทวิภาคีในกลุ่มทักษะวิชาชีพเลือกไปกำหนดรายละเอียดของรายวิชาและเวลาที่ใช้ฝึก จัดทำแผนฝึกอาชีพ การวัดและประเมินผลในแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับลักษณะงานของสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้อาจนำรายวิชาชีพอื่นในหมวดวิชาทักษะวิชาชีพไปจัดร่วมด้วยก็ได้

2.1.3.8 การเข้าเรียน

ผู้เข้าเรียนต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า และมีคุณสมบัติเป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2562

2.1.3.9 การประเมินผลการเรียน

เน้นการประเมินสภาพจริง ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2562

2.1.3.10 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ทุกภาคเรียน เพื่อพัฒนาวิชาการและวิชาชีพ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัย การต่อต้านความรุนแรง สารเสพติดและการทุจริต เสริมสร้างการเป็นพลเมืองไทยและพลโลกในด้านการรักชาติ เทิดทูลพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ปลูกฝังจิตสำนึกและจิตอาสาในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทำคุณประโยชน์ต่อชุมชนและท้องถิ่น ทั้งนี้ โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ในการวางแผน ลงมือปฏิบัติ ประเมินผล และปรับปรุงการทำงาน

2) การประเมินผลกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาว่าด้วย การจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2562

2.1.3.11 การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

1) ประเมินผ่านรายวิชาในหมวดวิชาทักษะชีวิต หมวดทักษะวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรีตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2) ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้างของหลักสูตร

3) ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 และผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

4) เข้าร่วมกิจกรรมและประเมินผ่านทุกภาคเรียน

2.1.3.12 การพัฒนารายวิชาในหลักสูตร

1) หมวดวิชาทักษะชีวิต สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในแต่ละกลุ่มวิชาของหมวดวิชาทักษะชีวิต ในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใด ๆ ก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาภาษาไทย กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศึกษา กลุ่มวิชาสุขภาพศึกษาและพลศึกษา ในสัดส่วนที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มวิชานั้น ๆ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของหมวดวิชาทักษะชีวิต

2) หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาในกลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ และหรือพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มทักษะวิชาชีพเลือกได้ โดยพิจารณาจากจุดประสงค์สาขาวิชาและมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพสาขาวิชา ตลอดจนความต้องการของสถานประกอบการหรือสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

3) หมวดวิชาเลือกเสรี สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมได้ตามความต้องการของสถานประกอบการ ชุมชน ท้องถิ่น หรือสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และหรือเพื่อการศึกษาต่อทั้งนี้การกำหนดรหัสวิชา จำนวนหน่วยกิต และจำนวนชั่วโมงเรียนให้เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด

2.1.3.13 การปรับปรุงแก้ไข พัฒนารายวิชา กลุ่มวิชา และการอนุมัติหลักสูตร

1) การพัฒนาหลักสูตรหรือการปรับปรุงสาระสำคัญของหลักสูตรตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา หรือสถานศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2) การอนุมัติหลักสูตรให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3) การประกาศใช้หลักสูตรให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

4) การพัฒนารายวิชาหรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติม สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถดำเนินการได้ โดยต้องรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทราบ

2.1.3.14 การประกันคุณภาพหลักสูตร

ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบประกันคุณภาพไว้ให้ชัดเจนอย่างน้อยประกอบด้วย 4 ประเด็น คือ

- 1) คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา
- 2) การบริหารหลักสูตร
- 3) ทรัพยากรการจัดการอาชีวศึกษา
- 4) ความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน

ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา และสถานศึกษาจัดให้มีการประเมิน เพื่อพัฒนาหลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุก 5 ปี (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2562)

จากการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2562 สามารถสรุปได้ว่าหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นการพัฒนาฝีมือช่างขั้นพื้นฐานให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ เรียกว่า ช่างเทคนิค

2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. ประเภทวิชาคหกรรม พุทธศักราช 2562

ประกอบด้วยสาขาต่าง ๆ สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย และสาขาคหกรรมศาสตร์ ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาคหกรรม สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย และสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่าง ๆ รวมไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิต และเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังโครงสร้างต่อไปนี้

2.2.1 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง	ไม่น้อยกว่า 22 หน่วยกิต
2.2.1.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย	(ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)
2.2.1.2 กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ	(ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต)
2.2.1.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์	(ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต)
2.2.1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์	(ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต)
2.2.1.5 กลุ่มวิชาสังคมศึกษา	(ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)
2.2.1.6 กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา	(ไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต)
2.2.2 หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า 71 หน่วยกิต
2.2.2.1 กลุ่มวิชาสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน	(21 หน่วยกิต)
2.2.2.2 กลุ่มวิชาสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ	(24 หน่วยกิต)
2.2.2.3 กลุ่มวิชาสมรรถนะวิชาชีพเลือก	(ไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต)
2.2.2.4 ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ	(4 หน่วยกิต)
2.2.2.5 โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ	(4 หน่วยกิต)
2.2.3 หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต
2.2.4 กิจกรรมเสริมหลักสูตร (2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์)	

รวมแล้วไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิต

การจัดการศึกษาทางด้านคหกรรมศาสตร์

ความหมายของวิชาคหกรรมศาสตร์

วิชาคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวและการดำรงชีวิตของมนุษย์โดยมุ่งส่งเสริมศักยภาพของบุคคล เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และปรับปรุงคุณภาพชีวิต ก่อให้เกิดประโยชน์แก่บุคคล ครอบครัว และสิ่งแวดล้อม และมีผู้ที่ได้ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ไว้หลากหลาย ดังนี้

อิทธิพล อเนกนรินทร์พย์ (2560) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่เกิดจากการบูรณาการความรู้จากหลากหลายสาขาวิชาเข้าด้วยกัน เพื่อจัดการเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์ วัสดุ และสิ่งแวดล้อม ที่พัฒนาคุณภาพชีวิต การงานอาชีพ หรือเป็นศาสตร์ของการพัฒนาครอบครัว สังคม ชุมชน

สมศรี เพชรโชติ (2558) ได้ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ว่า คหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์วิชาชีพที่เน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิต นำมาประยุกต์ใช้กับการพัฒนาครอบครัว สังคม และชุมชน

นภสร จันทนโอ (2557) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่บูรณาการมาจากการดำรงชีวิตของมนุษย์ ครอบครัว สังคม โดยมุ่งส่งเสริมศักยภาพของบุคคล เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และปรับปรุงคุณภาพชีวิต ก่อให้เกิดประโยชน์แก่บุคคล ครอบครัว และสิ่งแวดล้อม

ศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ (2557) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่เกิดจากการบูรณาการหลายศาสตร์เข้าด้วยกัน เช่น ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมีจุดเริ่มต้นอยู่ที่บ้านหรือครอบครัว เพื่อบูรณาการครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคลต่อมาคหกรรมศาสตร์ได้ขยายวงกว้างออกไปสู่ชุมชนระดับท้องถิ่นและระดับโลก เพื่อบูรณาการศักยภาพของคนให้สามารถบรรลุผลสำเร็จในการดำเนินชีวิต สร้างความมั่นคงให้กับสถาบันครอบครัว สังคมประเทศ และสังคมโลก

ตฤติยา ศิลาทอง (2556) ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ หมายถึง วิชาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุ และสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและสังคม

อัศรพล ไชยวงศ์ (2556) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ต้องใช้ความรู้ในด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการงานอาชีพที่ดีขึ้นต่อตนเอง ครอบครัว ตลอดจนสังคม

ราชบัณฑิตสถาน (2554) ได้ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ ว่า เป็นวิชาเกี่ยวข้องกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและสังคม

วราภรณ์ ตั้งคลัง (2554) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและสังคม

สุกัญญา มุงเมือง (2553) ที่กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคน ในเรื่องปัจจัยสี่ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันครอบครัวอยู่รอดของชีวิต องค์ความรู้ทางคหกรรมศาสตร์ช่วยให้นักศึกษามีประสบการณ์ความต้องการในชีวิตได้อย่างสมบูรณ์

นนทลี พรธาดา (2551) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นศิลปะและวิทยาศาสตร์ที่สัมพันธ์กับการ ดำเนินชีวิตข้างหน้าของครอบครัว ซึ่งหมายถึง นักคหกรรมศาสตร์เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวและ เป็นผู้รวบรวมความรู้ทางวิทยาศาสตร์และมานุษยวิทยาเข้าด้วยกัน เพื่อให้บุคคลสามารถจัดการกับการ เปลี่ยนแปลง และการใช้เทคโนโลยีปรับปรุงความอยู่ให้ดีขึ้น ดังนั้นเนื้อหาของคหกรรมศาสตร์คือ การ สังเคราะห์และพัฒนาความรู้โดยผู้ทำงานทั้งในด้านกายภาพวิทยา และวิทยาศาสตร์สังคมไปพร้อมๆกัน กับความรู้ด้านศิลปะและมานุษยวิทยา เพื่อปรับปรุงความเป็นอยู่ของครอบครัว

รติกร นันทวิสิทธิ์ (2551) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นสหวิทยาการจากการบูรณาการของ ศาสตร์สายวิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ที่มุ่งส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของบุคคล ชุมชน ครอบครัว และสังคม จากความหมายของคหกรรมศาสตร์ อาจสรุปได้ว่า วิชาชีพที่เกิดจากการบูรณาการความรู้ จากหลากหลายสาขาวิชาเข้าด้วยกัน เพื่อให้บุคคลสามารถจัดการและเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคม และเทคโนโลยี โดยการปรับปรุงความเป็นอยู่ของบุคคล ชุมชน ครอบครัว และสังคมให้ดีขึ้น

Royal Academy (2003) ได้ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ หมายถึง วิชาที่เกี่ยวข้องกับ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการ ทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของ สถาบันครอบครัวและสังคม

วิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีวิธีการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ พัฒนาศักยภาพของผู้เรียน มุ่งสร้าง ปัญญาและลักษณะชีวิต เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตเพื่อตนเอง พึ่งพาตนเองได้นำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน และมีส่วนสร้างสรรค์ประโยชน์เพื่อสังคมส่วนรวม ซึ่งมีผู้ให้นิยามของสำคัญของ วิชาคหกรรมศาสตร์ไว้หลากหลาย ดังนี้

อิทธิพล อเนกนรินทร์ (2560) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่มีความสำคัญสัมพันธ์ กับศาสตร์สาขาอื่นเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านวิทยาศาสตร์และศิลปะ เนื่องจากคหกรรมศาสตร์ที่จะต้อง นำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีศักยภาพและประสิทธิภาพที่สมบูรณ์ วิชาคหกรรมศาสตร์ใน ปัจจุบันเน้นในเรื่องการจัดการทรัพยากรของแต่ละครอบครัว เพื่อการดำรงชีวิตให้มีความสุขทั้ง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

สมศรี เพชรโชติ (2558) ได้กล่าวว่า วิชาคหกรรมศาสตร์มีความสำคัญต่อผู้ศึกษาเพื่อนำความรู้ ที่ได้รับไปในชีวิตประจำวัน โดยมุ่งส่งเสริมศักยภาพของบุคคล เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และปรับปรุง คุณภาพชีวิต ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ บุคคล ครอบครัว และสิ่งแวดล้อม

ศักรินทร์ หงส์รัตนารกิจ (2557) ได้กล่าวว่า วิชาคหกรรมศาสตร์มีความสำคัญต่อการแก้ไข ปัญหาด้านครอบครัว และสังคมของประเทศ เพราะผู้ที่มีความรู้ในศาสตร์ย่อมสามารถนำความรู้ไปใช้ในการ จัดการทรัพยากรมนุษย์ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสร้างรายได้ สร้างอาชีพ สร้าง ความสุข สร้างความอบอุ่นในครอบครัว รวมถึงสร้างพลังในชุมชนให้เข้มแข็งพร้อมรับภาวะวิกฤตที่อาจ เกิดขึ้นกับประเทศไทยได้อีกในอนาคต

ปิยะธิดา สีหะวัฒนะกุล (2556) ได้กล่าวว่า อาชีพต่าง ๆ มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ทั้งสิ้น คหกรรมศาสตร์เป็นสาขาวิชาหนึ่งในหลาย ๆ สาขาวิชาที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก เป็นศาสตร์ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการพัฒนาในด้านปัจจัยสี่อันเป็นพื้นฐานความต้องการของมนุษย์และการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ คหกรรมศาสตร์จึงสามารถที่จะนำเอาหลักวิชาไปประกอบการงานวิชาชีพได้ในหลายลักษณะ ทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชน ประกอบธุรกิจประเภทเสื้อผ้า อาหาร งานประดิษฐ์ รับเลี้ยงเด็ก เป็นต้น

Krupaisarn, P. (1994) ได้กล่าวถึงความสำคัญของ วิชาคหกรรมศาสตร์ไว้ว่า วิชาคหกรรมศาสตร์มุ่งเน้นที่จะให้นักศึกษาจบหลักสูตรออกไปประกอบอาชีพตามความรู้ ความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเอง และสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้น เป้าหมายของคหกรรมศาสตร์คือ เรียนเพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ และเพื่อมีคุณภาพชีวิตที่ดี

คหกรรมศาสตร์ตามแนวความคิดใหม่ คือ วิชาชีพแขนงหนึ่ง เป็นการนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพ หรือนำไปพัฒนาชีวิตของบุคคลทุกเพศทุกวัย สามารถแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มผู้บริโภคที่นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและฝึกปฏิบัติ
2. กลุ่มที่ใช้ความรู้ทางคหกรรมศาสตร์เพื่อเตรียมตัวไปประกอบอาชีพ

สรุปได้ว่า คหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เริ่มตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตายจะมีความเกี่ยวข้องกับวิชาคหกรรมศาสตร์มาโดยตลอด และยังมีความเกี่ยวข้องกับศาสตร์และศิลปะในสาขาอื่นๆ อีกมากมาย ที่จะต้องนำมาใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน ประกอบอาชีพการทำงาน เพื่อพัฒนางานมุ่งส่งเสริมศักยภาพของบุคคลและให้มีคุณภาพด้านคหกรรมศาสตร์

แนวทางการพัฒนาวิชาคหกรรมศาสตร์

วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์จะต้องมีการพัฒนาวิชาชีพให้ทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีควบคู่ไปกับความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของโลกปัจจุบัน ได้มีผู้นิยามแนวความคิดในการพัฒนาวิชาคหกรรมศาสตร์ไว้ ดังนี้

1. การสร้างบุรณภาพหรือความครบถ้วนของหลักสูตร เนื้อหาวิชาในหลักสูตรต้องสอดคล้องกับหลักการและตอบสนองวัตถุประสงค์ของหลักสูตร วิชาสำคัญที่ขาดไม่ได้ ได้แก่ วิชาสัมมนา ฝึกงาน และวิจัย มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องสมุด วัสดุ อุปกรณ์ ห้องปฏิบัติการ

2. การสร้างความเจริญเติบโตโดยใช้หลักการแทนที่ การพัฒนาสถาบันในยุคเศรษฐกิจถดถอย ควรยึดหลัก “หากพบว่ามีรายวิชาใดประหยัด” มากกว่า “เติมแต่ง” การลงทุนทางการศึกษาเป็นการลงทุนที่สูงทั้งในด้านอาคารสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์ เมื่อสร้างขึ้นแล้วต้องใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าที่สุด หรือแขนงวิชาใดมีผู้เรียนน้อย และมีแนวโน้มต้องยกเลิกในอนาคต ควรทำการปรับเปลี่ยนให้สามารถตอบสนองความต้องการของคนกลุ่มใหญ่ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่บนรากฐานของความรู้ที่ใกล้เคียงกัน และอาจให้บุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติม

3. การปฏิรูปหลักสูตร สถาบันการศึกษาจะต้องประกันคุณภาพการศึกษาโดยการปรับปรุงหลักสูตรอยู่เสมอ ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ ความต้องการของตลาดแรงงาน และแนวโน้มของการจัดการศึกษา หลักสูตรต้องเป็นสากล เพื่อเตรียมตัวผู้เรียนให้พร้อมที่จะทำงานในระบบเศรษฐกิจโลก

4. การสร้างผู้นำหลักสูตร ผู้นำที่มีศักยภาพเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งกว่าความอยู่รอดและความเจริญก้าวหน้าของหลักสูตร ผู้นำหลักสูตรจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งด้านวิชาการและด้านบริหาร เข้าใจหลักการ เป้าหมายโครงสร้างหลักสูตรอย่างถ่องแท้ มีวิสัยทัศน์กว้างไกลความคิดริเริ่มในการสร้างงานที่นำมาซึ่งองค์ความรู้ใหม่ ๆ

5. การรักษามาตรฐานคุณภาพของบัณฑิต ต้องกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าเรียน เพื่อให้ได้ผู้เรียนที่มีคุณภาพ มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ทำให้ผู้สนใจสมัครเข้าเรียนมากขึ้น เปิดโอกาสในสถานศึกษาสามารถคัดเลือกผู้มีสติปัญญาดีและมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์เข้าศึกษาต่อ การผลิตผู้เรียนให้มีคุณภาพเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งช่วยสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการและนำชื่อเสียงมาสู่สถาบันการศึกษา

สรุปได้ว่า วิชาคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์สาขาหนึ่ง ที่จะต้องมีแผนการพัฒนาให้ทันต่อวิวัฒนาการ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันอยู่เสมอ เพราะความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และความต้องการของตลาดแรงงาน ทำให้เกิดอำนาจของการแข่งขันกันสูง จึงทำให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ให้มีความทันสมัยทันต่อความเจริญก้าวหน้าด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี และความเจริญก้าวหน้าของโลกในปัจจุบัน เพื่อความเป็นเอกลักษณ์ในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ให้เป็นที่ต้องการของผู้เรียน สังคม สถานประกอบการและตลาดแรงงาน

2.3 ปัจจัยในการตัดสินใจการเลือกเรียนต่อ

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าเรียนต่อในสถาบันการศึกษานั้นมีหลายปัจจัยดังนี้

2.3.1 ปัจจัยด้านหลักสูตร

หลักสูตรถือเป็นหัวใจที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพราะหลักสูตรเป็นเสมือนเหมือนกรอบหรือแนวทางที่จะเกิดการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ มีทักษะประสบการณ์ และเจตคติที่ดีในทิศทางทางหนึ่ง หากหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน ตลอดจนส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ ย่อมทำให้ผู้เรียนมีความต้องการเรียนในสาขาวิชานั้น ๆ

2.3.1.1 ความหมายของหลักสูตร

มีนักวิชาการด้านการศึกษาได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้หลายท่านดังนี้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) หลักสูตร มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “race-course” หมายถึง เส้นทางที่ใช้วิ่งแข่งขัน เนื่องมาจากเป้าหมายของหลักสูตรที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนสารถเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ และประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมแห่งอนาคต และในปัจจุบัน ความหมายของหลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ทางการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในรายวิชา กลุ่มวิชา เนื้อหาสาระ รวมทั้งกิจกรรมต่างๆที่ได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

วิเชียร ดีฉาย (2554) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้หลายประการ คือ

หลักสูตร คือ รายวิชาและเนื้อหาวิชาที่เรียน (Curriculum as Subject and Subject Matter)

หลักสูตร คือ จุดมุ่งหมายที่ผู้เรียนพึงบรรลุ (Curriculum as Objective)

หลักสูตร คือ แผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่คาดหวังแก่ผู้เรียน (Curriculum as Plans)

หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งปวงของผู้เรียนที่จัดโดยโรงเรียน (Curriculum as Learners' Experiences)

หลักสูตร คือ กิจกรรมการศึกษาที่จัดให้กับผู้เรียน (Curriculum as Activities)

กิตติคุณ กิตติยานุรักษ์ (2553) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยรายวิชาหรือเนื้อหาที่จัดไว้อย่างมีระบบ เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและพฤติกรรมตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หลักสูตรจึงมีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาทุกระดับ หลักสูตรจึงเปรียบเสมือนพิมพ์เขียวในการสร้างบ้าน ส่วนการสอนเป็นกระบวนการหรือวิธีการ

ชูศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2551) ได้กล่าวสรุปว่า หลักสูตรเป็นเนื้อหาสาระสำคัญและกิจกรรมต่าง ๆ ที่สนองวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามที่พึงประสงค์

ธีระ รุญเจริญ (2550) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่าหลักสูตรดังนี้

1) หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่จัดให้นักเรียน โดยการควบคุมแนะนำของสถานศึกษาอันเป็นเครื่องมือที่ช่วยบรรลุวัตถุประสงค์ หรือความคาดหวังทางการศึกษาที่ตั้งไว้

2) หลักสูตร เป็นสื่อในการสอนที่โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ในการเรียนรู้เพื่อบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า หลักสูตร คือ ขบวนการในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ให้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในสาขาวิชานั้น ๆ อย่างมีระบบแบบแผน โดยกำหนดเนื้อหาสาระขอบข่ายการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย และให้บรรลุวัตถุประสงค์ของรายวิชาที่บัญญัติไว้ในหลักสูตรได้อย่างถูกต้องครบถ้วนให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานในการจัดหลักสูตร และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้

2.3.1.2 ความสำคัญของหลักสูตร

จากความหมายและคำจำกัดความของหลักสูตรที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า หลักสูตรมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาหลายประการ คือ

1) ความสำคัญของหลักสูตรต่อการศึกษารวม

การศึกษาเป็นกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมนุษย์ โดยเฉพาะเป็นกระบวนการพัฒนาบุคคลและยังเป็นเครื่องมือของรัฐในการสร้างกำลังคนเพื่อพัฒนาประเทศก่อให้เกิดความมั่นคงทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และการศึกษา ถ้าต้องการจะทราบว่าประชากรของประเทศใดมีคุณลักษณะอย่างไร มีศักยภาพในการพัฒนาประเทศเพียงใดนั้น ให้อุตการศึกษาของประเทศนั้น ๆ และการจัดการศึกษาของแต่ละประเทศนั้นจะเน้นไปในทิศทางใดย่อมขึ้นอยู่กับหลักสูตร เพราะหลักสูตรเป็นเครื่องมือถ่ายทอดเจตนารมณ์หรือเป้าหมายประสงค์ของการศึกษาชาติลงสู่การปฏิบัติ ถ้าไม่มีหลักสูตรที่จะจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนประชากรของชาติย่อมกระทำไม่ได้

2) ความสำคัญของหลักสูตรต่อการเรียนการสอน

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า หลักสูตรเป็นแม่บทสำคัญของการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกสาขาวิชา หลักสูตรจะระบุสิ่งที่ต้องการและแนวทางจัดมวลงประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้

ผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด เช่น กำหนดจุดหมายปลายทางของการเรียนคืออะไร ระหว่างเรียนต้องใช้สื่ออะไรบ้าง ในตัวผู้ที่ผู้เรียนจะต้องเตรียมอะไรบ้าง ผู้สอนจะต้องเตรียมอะไรบ้าง หากไม่มีหลักสูตรก็สอนไม่ได้ เพราะไม่รู้ทิศทางในการสอน นอกจากนั้นหลักสูตรยังเปรียบเสมือนแบบที่ใช้ในการสร้างบ้าน ซึ่งช่างจะลงมือสร้างบ้านต้องอาศัยแบบแปลนจึงจะสร้างบ้านได้ตรงตามความต้องการ จึงกล่าวได้ว่าหลักสูตรเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะทำให้การศึกษาบรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและมวลประสบการณ์ที่จัดทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาไปตามที่ต้องการได้

2.3.1.3 องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตร คือ ส่วนที่อยู่ภายในหลักสูตรประกอบกันเข้าเป็นหลักสูตรมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้คล้ายคลึงกันพอสรุปได้ดังนี้

1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรหมายถึง ความตั้งใจหรือความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้ที่จะผ่านหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสำคัญ เพราะเป็นตัวกำหนดทิศทางหรือขอบเขตในการให้การศึกษาแก่เด็ก ช่วยในการเลือกเนื้อหาและกิจกรรม ตลอดจนใช้เป็นมาตรการอย่างหนึ่งในการประเมินผล

2) เนื้อหาสาระของหลักสูตร (Content) เมื่อกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้วกิจกรรมต่อไป คือ การเลือกเนื้อหาและประสบการณ์การเรียนรู้ต่างๆ ที่คาดว่าจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยดำเนินการตั้งแต่เลือกเนื้อหาและประสบการณ์ การเรียงลำดับเนื้อหาสาระพร้อมทั้งการกำหนดเวลาที่เรียนที่เหมาะสม

3) การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation) เป็นการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การจัดทำวัสดุหลักสูตร ได้แก่ คู่มือครู เอกสารหลักสูตร แผนการสอน แบบเรียนเป็นต้น ส่วนการจัดเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรและสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ในการเรียน จำนวนครู และสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนการดำเนินการสอน ครูผู้สอนต้องมีความรู้ในด้านการถ่ายทอดความรู้ การวัดผลและประเมินผล จิตวิทยาการสอน ตลอดทั้งปรัชญาการศึกษาของแต่ละระดับ จึงทำให้การเรียนของผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร

4) การประเมินผลหลักสูตร (Evaluation) การประเมินผลหลักสูตร คือ การหาคำตอบว่าหลักสูตรนั้นสัมฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายหรือไม่ มากน้อยเพียงใด และอะไรเป็นสาเหตุของการไม่บรรลุ การประเมินผลหลักสูตรเป็นงานใหญ่ และมีขอบเขตกว้างขวางผู้ประเมินจำเป็นต้องวางแผนโครงการประเมินผลไว้ล่วงหน้า

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านหลักสูตร หมายถึง หลักสูตรการศึกษาในการจัดการศึกษาใด ๆ ก็ตาม หลักสูตรจะเป็นตัวกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ขอบข่ายการเรียนรู้ พร้อมทั้งแผนการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตร ให้กับผู้เรียนที่เรียนรู้จนครบกระบวนการของหลักสูตร และเมื่อเรียนจบแล้วสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนมาประกอบอาชีพได้

2.3.2 ปัจจัยด้านครูผู้สอน

ปัจจัยด้านครูผู้สอน ความหมายของครูผู้สอน คำว่า ครู หรือผู้สอน หมายถึง บุคคลผู้ที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่ดี ในสาขาวิชาที่สอนให้กับนักเรียนได้มีความรู้ มีผู้ที่ให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้

พชรพรรณ โพธิ์น้อย (2563) กล่าวว่า คุณลักษณะของครูผู้สอน 4.0 นั้น สามารถสรุปได้ว่า ครูผู้สอน คือ ผู้ให้ความรู้ในสถานศึกษาแก่ผู้เรียน ซึ่งบทบาทของครูผู้สอนจะต้องเปลี่ยนบทบาทใหม่จากที่เคยเป็นผู้สอนผู้ให้ความรู้มาเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitation) เป็นผู้แนะแนวทาง (Guide / Coach) และเป็นผู้ร่วมเรียน/ร่วมศึกษา (Co-learning / Co-investigator) โดยครูผู้สอน 4.0 ต้องมีลักษณะ ดังนี้

- 1) เป็นผู้ที่มีจิตวิญญาณ มีความรัก และมีความศรัทธาในความเป็นครู เป็นคนดีมีคุณธรรมมีความเมตตา กรุณา และเป็นกัลยาณมิตรของศิษย์
- 2) เป็นผู้มีความรู้และทักษะในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดี
- 3) เป็นผู้ที่มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน
- 4) เป็นผู้ที่มีทักษะการสื่อสาร ทั้งการบรรยาย การยกตัวอย่าง การเลือกใช้สื่อ การนำเสนอสื่อ และการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้
- 5) เป็นผู้วางแผนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ความต้องการของสังคม และเป็นเป้าหมายของหลักสูตรที่ใช้ในการสอนนักเรียน
- 6) เป็นผู้ที่มีจุดมุ่งหมายและจุดประสงค์ที่ชัดเจนในการสอนนักเรียน ตั้งใจและมุ่งมั่นเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ให้ได้มากที่สุด เพื่อให้นักเรียนได้นำความรู้ที่พัฒนามาพัฒนาประเทศชาติ
- 7) เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ พัฒนาตนเอง และหมั่นหาความรู้ใหม่ ๆ เสมอ
- 8) เป็นผู้ที่สร้างความสัมพันธ์ภาพกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และหน่วยงานต่างๆ ในชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของนักเรียนให้ดีขึ้น
- 9) เป็นผู้มีความสามารถในการที่ปลูกฝังวินัย คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดี และถูกต้องแก่นักเรียน
- 10) เป็นผู้ที่ทำให้คำปรึกษา คอยรับฟังปัญหาของนักเรียนในเรื่องต่างๆ และมีจิตใจต่อนักเรียน เพื่อให้เด็กเกิดความเชื่อใจ ส่งผลให้เกิดสภาพการเรียนรู้ ต้นตัวแบบผ่อนคลาย ซึ่งเป็นสภาพที่นักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด

ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ (2560) ครูในยุคการศึกษา 4.0 ต้องเป็นครูมืออาชีพ หมายถึง ครูที่มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี โดยมีความรู้ในส่วนที่เป็นศาสตร์ด้านเนื้อหาความรู้ที่สอน เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา ศิลปศึกษา หรือพลศึกษา และมีความรู้ในส่วนที่เป็นศาสตร์ด้านการสอน มีความสามารถในการปฏิบัติการสอน หรือมีศิลปะในการสอน ถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนได้ดี มีความสามารถในด้าน ICT เป็นผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรมความเป็นครูสามารถอยู่ร่วมงานกับผู้อื่นได้ และเป็น(ที่)พัฒนาความรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ

อรรณพ มงคุณตา (2558) กล่าวว่า ครูเป็นบุคคลที่สังคมให้ความสำคัญและยกย่องครูเป็นบุคคลสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เป็นบุคคลที่ส่งเสริม และสร้างสรรค์การเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพ คุณภาพผู้เรียนขึ้นอยู่กับคุณภาพครู โดยลักษณะของครูในยุคศตวรรษที่ 21 มีดังนี้

- 1) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator)
- 2) ครูเป็นผู้แนะแนวทาง (Guide / Coach)
- 3) ครูเป็นผู้ร่วมเรียน / ร่วมศึกษา (Co-learning / Co-investigator)

วิเชียร ดีฉาย (2554) อธิบายว่า ครูคือ ผู้ส่งสอนศิษย์ผู้ถ่ายทอดให้สิทธิ์ในปัจจุบัน คำว่าครู จึงหมายค่อนข้างจะหมายถึงอาชีพประการหนึ่งในสังคม มากกว่าจะหมายถึง บุคคล พระบรมราชาบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช สรุปได้ว่า ความเป็นครูหมายถึง ผู้ที่มีความรู้ มีคุณธรรมความดีแล้วเสื่อผ้าแพราณีที่จะถ่ายทอดความรู้ มีศรัทธามีความหวังดีอย่างบริสุทธิ์ใจ

กิตติภณ กิตติยานุรักษ์ (2553) กล่าวว่า ครูมีบทบาทและความสำคัญต่อสังคมตั้งแต่เยาวชนซึ่งเป็นสมาชิกใหม่ของสังคมจนถึงประเทศชาติ โดยรวมในสังคมยุคปัจจุบันมีความซับซ้อน และสับสน ปัญหาต่าง ๆ ก็เกิดขึ้น เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อมชนิดใหม่ ๆ ปัญหาการแสดงออกทางเพศของผู้มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม เป็นต้น ครูจะต้องเป็นผู้เยียวยาสังคม เป็นผู้มีบทบาทและความสำคัญในการร่วมแก้ปัญหาสังคมทุกระดับ และนอกจากนั้นครูยังมีบทบาทและความสำคัญมากที่สุดอีกประการหนึ่งคือ การป้องกันความเสื่อมโทรมของสังคมและประเทศชาติ

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอน คือ บุคคลผู้ที่ทำหน้าที่ในการให้ความรู้แก่ผู้เรียนในสถานศึกษา มาตั้งแต่ในอดีต ซึ่งบทบาทของครูผู้สอนในโลกปัจจุบันจะต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาทใหม่ จากที่เคยเป็นครูผู้สอนผู้ให้ความรู้ ต้องพัฒนาตนเองให้ทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านวิวัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ ที่จะต้องนำมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนในโลกปัจจุบัน ดังนี้

- 1) เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitation)
- 2) เป็นผู้แนะแนวทาง (Guide / Coach)
- 3) เป็นผู้ร่วมเรียน/ร่วมศึกษา (Co-learning / Co-investigator)

2.3.3 ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ

การที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จนั้น เป็นปัญหาที่สร้างความยุ่งยากให้แก่บุคคลมาก จึงมีผู้ให้ความสนใจศึกษาการเลือกอาชีพทำให้เกิดทฤษฎีการเลือกอาชีพได้หลายทฤษฎี ดังนี้

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Hoppock's Comosit theory (1967) อ้างโดย วิเชียร ดีฉาย (2554) กล่าวถึง ความต้องการของบุคคลและความสัมพันธ์ของข้อสนเทศเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งแวดล้อมว่าน่าจะเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพและพัฒนาอาชีพ และกล่าวว่าหลักการที่สำคัญในการเลือกอาชีพไว้ดังนี้

- 1) บุคคลจะเลือกอาชีพตามความต้องการของตนเอง และความต้องการประการหนึ่งคือ ความต้องการที่จะปฏิบัติตามค่านิยมของตนเอง
- 2) อาชีพที่บุคคลเลือกที่จะเป็นอาชีพที่บุคคลเชื่อว่าจะสนองความต้องการส่วนใหญ่ของบุคคลนั้นให้ดีที่สุด
- 3) บุคคลอาจจะรับรู้ความต้องการของตนเองอย่างชัดเจนถูกต้องหรืออาจจะรับรู้อย่างเลื่อนรางว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่ดึงดูดความสนใจ แต่ไม่ว่าบุคคลจะรับรู้ความต้องการของตนเองได้ชัดเจนหรือไม่เพียงใด ความต้องการดังกล่าวก็มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ
- 4) พัฒนาการทางอาชีพเริ่มเกิดขึ้นเมื่อบุคคลตระหนักเป็นครั้งแรกว่า อาชีพสามารถช่วยสนองความต้องการของตนได้

5) พัฒนาการทางอาชีพจะดำเนินก้าวหน้าไป และอาชีพที่เลือกจะดีขึ้นถ้าบุคคลสามารถคาดคะเนอาชีพที่จะเลือกจะสนองความต้องการของตนเองได้เพียงใด และความสามารถในการคาดคะเนนั้นจะขึ้นกับความรู้เกี่ยวกับตนเอง ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ และความสามารถที่จะพินิจพิเคราะห์ได้กระจ่างชัด

6) ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล เช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และบุคลิกภาพ ค่านิยม และฐานะทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการเลือกอาชีพ เพราะช่วยให้บุคคลได้ตระหนักถึงความต้องการของตนเอง และช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่า อาชีพที่เขาเลือกนั้นจะนำไปสู่สนองความต้องการของเขาได้มากน้อยเพียงใด

7) ข้อเสนอแนะทางอาชีพ จะมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลได้ค้นพบอาชีพต่าง ๆ ที่อาจจะสนองความต้องการของตนเอง และช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่า ในอาชีพใดจะสนองความต้องการของตนได้ดีกว่าอาชีพอื่น ๆ

8) ความพึงพอใจในงานหรืออาชีพ จะขึ้นกับงานที่บุคคลได้ทำนั้นสนองความต้องการตามที่บุคคลนั้นคาดหวังมากน้อยเพียงใด และระดับความพึงพอใจจะพิจารณาได้จากอัตราส่วนของความต้องการที่ได้รับการตอบสนองและความต้องการที่คาดหวังว่าจะได้รับการตอบสนอง

9) ความพึงพอใจเป็นผลจากงานที่สนองความต้องการของบุคคลในปัจจุบันหรือเป็นผลจากงาน ซึ่งมีทำที่ว่าจะสนองความต้องการของบุคคลในอนาคต

10) การเลือกอาชีพของบุคคลหรืออาชีพที่บุคคลจะเลือกอาชีพ อาจจะเปลี่ยนแปลงได้เสมอ ถ้าบุคคลนั้นเชื่อว่าการเปลี่ยนนั้น ๆ จะสนองความต้องการของเขาได้ดีกว่า

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ John O. Crites Biography-Career theory (1967) อ้างโดย สายม่าน เปลี่ยนเหล็ก (2554) เสนอความคิดว่า เมื่อเกิดการเลือกอาชีพนั้นจะเป็นดังนี้

1) คนจะต้องมีอาชีพที่เลือกถนัดอาชีพหรือมากกว่านั้น ถ้าบุคคลไม่มีทางเลือกอาชีพการเลือกอาชีพไม่ได้

2) แรงกระตุ้นจากภายนอกต่อการเลือกอาชีพ ได้ แก่ความคาดหวังของสังคมว่าทุกคนควรทำงาน และการมีรายได้จากการได้ประกอบอาชีพ

3) บุคคลจะต้องมีอิสระในการประกอบอาชีพที่เขาเลือก ถ้าถูกจำกัดในการตลาดอาชีพจะไม่สามารถเลือกอาชีพได้ ซึ่งคิดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพได้ ซึ่งคิดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพเป็นพื้นฐานในการตั้งทฤษฎีการเลือกอาชีพประกอบด้วย

3.1) การเลือกอาชีพขึ้นอยู่กับพื้นฐานของความเป็นจริงมากที่สุด และแสดงให้เห็นว่าบุคคลบุคคลคิดว่าเขาจะประกอบอาชีพอะไร

3.2) ความชอบในอาชีพ

3.3) ความปรารถนาหรือความมุ่งหวังในอาชีพ และ

3.4) ความสนใจในอาชีพมีคล้ายคลึงกับความชอบในอาชีพแต่มีความเป็นจริงมากกว่า

ซึ่งลักษณะทั่วไปของการเลือกอาชีพของ John O. Crites Biography-Career theory (1973) กล่าวไว้ดังนี้

1) การเลือกอาชีพเป็นพฤติกรรมที่เป็นระบบ มิใช่กรรมที่เกิดขึ้นโดยความบังเอิญ แต่ละบุคคลจะมีการเลือกอาชีพที่แตกต่างกัน

2) การเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับตัวแปรต่างๆ เช่น

2.1) ตัวแปรส่งเสริม (Stimulus Variables) ได้แก่ วัฒนธรรม ระดับชั้นทางสังคม เชื้อชาติ พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ชุมชน เพื่อน และจรรยาบรรณในกลุ่มอาชีพ ครอบครัว อาชีพของบิดา มารดา โรงเรียน

2.2) ตัวแปรตามตอบสนอง (Response Variables) ได้แก่ ความถนัดทั่วไป กับ ความสามารถทางสมอง ความสนใจ บุคลิกภาพ

3) การเลือกอาชีพบุคคลนิยมเลือกอาชีพเป็นสาขาอาชีพ ซึ่ง John O. Crites ได้กล่าวถึงการวัดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพได้ว่า เครื่องมือที่ใช้วัดการตัดสินใจเลือกอาชีพของบุคคลได้แก่ การสัมภาษณ์ คำถามปลายเปิดและแบบสอบถาม

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ หมายถึง หลักสูตรการศึกษาของแต่ละสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนมีความน่าสนใจและสามารถสร้างอาชีพได้ ทำให้ผู้เรียนเลือกเข้ามาเรียนตามความต้องการและมีความถนัดในสาขาวิชาชีพนั้น ๆ เพื่อจะได้นำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ และสร้างความมั่นคงและเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพที่เลือกเรียนมา

2.3.4 ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษา

ภาพลักษณ์ของสถานศึกษา จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความน่าเชื่อถือของสถานศึกษา ที่จะทำให้ผู้ปกครองเกิดความเชื่อมั่นที่จะส่งลูกเข้ามาเรียน พร้อมทั้งเกิดความสนใจของนักเรียนที่จะเลือกเข้ามาเรียนในสถาบันการศึกษาแห่งนี้ มีผู้ที่ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของสถาบันและองค์กรไว้มากมาย ดังนี้

Robbins (1990) ได้อธิบายว่า ภาพลักษณ์ หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจ ซึ่งบุคคลมีความรู้สึกคิดต่อสถาบัน องค์กร ภาพในใจดังกล่าวของบุคคลนั้น ๆ อาจจะได้มาจากทั้งประสบการณ์ตรงและประสบการณ์ทางอ้อมของตัวเอง เช่น ได้ประสบมาด้วยตนเอง หรือได้ยินได้ฟังมาจากคำบอกเล่าของผู้อื่น หรือจากกิตติศัพท์เลื่องลือมาต่าง ๆ นานา เป็นต้น

วิเชียร ตีฉาย (2554) ได้จำแนกภาพลักษณ์ของสถาบัน องค์กร ออกเป็นประเภทที่สำคัญ ๆ ไว้ 4 ประเภท ดังนี้

1) ภาพลักษณ์ของบริษัท (Corporate Image) คือ ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจของประชาชนที่มีต่อบริษัทหรือหน่วยงานธุรกิจแห่งใดแห่งหนึ่ง ภาพลักษณ์ดังกล่าวนี้จะหมายรวมไปถึงด้านการบริหารหรือการจัดการของบริษัทแห่งนั้นด้วย และหมายรวมไปถึงสินค้าผลิตภัณฑ์ (Product) และบริการที่บริษัทนั้นจำหน่าย ฉะนั้นคำว่า ภาพลักษณ์ของบริษัทจึงมีความหมายค่อนข้างกว้าง และยังหมายรวมถึงตัวหน่วยงานธุรกิจ ฝ่ายจัดการและสินค้าหรือบริการของบริษัทแห่งนั้นด้วย

2) ภาพลักษณ์ของสถาบันหรือองค์กร (Institution Image) คือ ภาพที่เกิดขึ้นในใจของประชาชนที่มีต่อสถาบันองค์กร ซึ่งโดยมากมักจะเน้นไปในทางด้านสถาบันหรือองค์กร ซึ่งโดยมากมักจะเน้นไปทางด้านสถาบันหรือองค์กรเพียงอย่างเดียว ไม่รวมถึงสินค้าหรือบริการที่จำหน่าย จึงมีความหมายที่แคบลงมาจาก Corporate Image

3) ภาพลักษณ์ของสินค้าหรือบริการ (Product/Service Image) คือ ภาพที่เกิดขึ้นในใจของประชาชนที่มีต่อสินค้าหรือการบริการของบริษัทเพียงอย่างเดียวไม่รวมถึงตัวองค์กรหรือบริษัท

4) ภาพลักษณ์ที่มีต่อสินค้าตราใดตราหนึ่ง (Brand Image) คือ ภาพที่เกิดขึ้นในใจของประชาชนที่มีต่อสินค้านั้นโดยยี่ห้อหนึ่ง หรือตราใดตราหนึ่ง หรือเครื่องหมายการค้าใดเครื่องหมายการค้าหนึ่ง (Trademark) ส่วนมากมักจะใช้ในการโฆษณา (Advertising) และการส่งเสริมการขาย (Sales Promotion) เช่น จะซื้อกางเกงยีนส์ใช้สักหนึ่งตัว แต่กางเกงยีนส์มีขายมากมายหลายยี่ห้อ ผู้ซื้อที่มี (Brand Image) ที่ดีอยู่ยี่ห้อหนึ่งก็มักจะมีแนวโน้มที่จะซื้อยี่ห้ออื่น ๆ ทั้ง ๆ ที่กางเกงยีนส์บางยี่ห้ออื่นอาจมีคุณภาพดีกว่ายี่ห้อที่เลือกซื้อก็ได้

กิตติภณ กิตติยานุรักษ์ (2553) กล่าวว่า ภาพลักษณ์เป็นภาพที่เกิดจากความรู้สึกนึกคิด เกิดขึ้นในจิตใจของบุคคลที่มีต่อองค์การ สถาบัน มีความรู้สึกประทับใจต่อหน่วยงาน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จขององค์การทั้งในระยะสั้นระยะยาว ถ้าองค์การต่าง ๆ ได้รับความสนใจได้รับความสนใจจากสาธารณะชนและมวลชนมากขึ้น ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารและสื่อสารมวลชน ทำให้คนในสังคมต่าง ๆ รับทราบข้อมูลข่าวสารเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วโลกได้อย่างกว้างขวาง ถ้าองค์กรใดมีภาพลักษณ์ที่ดีก็必将ได้รับความน่าเชื่อถือไว้วางใจสนับสนุนร่วมมือให้องค์การนั้นประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน แต่ถ้าองค์กรใดมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดี ย่อมได้รับการต่อต้านและดูหมิ่นเกลียดชัง ภาพลักษณ์จึงเป็นรากฐานแห่งความเชื่อมั่นขององค์การ ถ้ามีภาพลักษณ์ที่ดีแม้จะมีวิกฤตการณ์เกิดขึ้นก็สามารถแก้ไขได้ง่าย เหมือนหนึ่งร่างกายของคนที่แข็งแรง มีภูมิคุ้มกันโรคหากได้รับเชื้อโรคหรือมีอาการเจ็บป่วย อาการก็จะไม่ร้ายแรงและหายเร็วกว่าปกติ

ชูศรี มโนการ (2552) ได้ให้ความหมายของภาพลักษณ์ไว้ว่า หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นในใจของคนเรา อาจเป็นภาพที่มีต่อสิ่งมีชีวิตหรือสิ่งไม่มีชีวิตก็ได้เช่น ภาพที่มีต่อบุคคล องค์กร สถาบัน ฯลฯ หรือภาพสิ่งต่าง ๆ สร้างให้เกิดขึ้นในจิตใจเราก็ได้

การสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ของโรงเรียน คือ ผลที่เกิดจากความเชื่อถือ การยอมรับและศรัทธาที่เกิดจากบุคคลที่มีต่อโรงเรียน ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า การสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียนสามารถทำได้หลายรูปแบบซึ่งจะเกี่ยวข้องกับปัจจัย ดังต่อไปนี้

1) ความเชื่อถือ ได้แก่

1.1) บุคคล ผู้บริหาร ครู และเจ้าหน้าที่เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ประพฤติดี และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ

1.2) ชื่อเสียงของโรงเรียนด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านรวมกัน เช่น ด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านดนตรี ด้านจริยธรรม เป็นต้น

1.3) ความเหมาะสมของอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

1.4) การพัฒนาโรงเรียนจนได้รับรางวัลและการยกย่อง เช่น โรงเรียนรางวัลพระราชทาน โรงเรียนจัดการด้านสิ่งแวดล้อมดีเด่น เป็นต้น

2) การยอมรับ ได้แก่

2.1) ผู้ปกครองนิยมความประทับใจของนักเรียนความประทับใจส่งบุตรหลานมาศึกษาต่อมากขึ้น

- 2.2) บุคลากรในโรงเรียนเป็นผู้นำในการกำเนินการกิจกรรมของชุมชน
- 2.3) โรงเรียนมีโครงการที่ดำเนินการร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน
- 3) ความเลื่อมใสศรัทธา ได้แก่
 - 3.1) ความภาคภูมิใจของนักเรียนที่จบจากโรงเรียนแล้วประสบความสำเร็จในการทำงานและการศึกษาต่อ
 - 3.2) ความประทับใจของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียน
- 4) กลยุทธ์ในการสร้างภาพลักษณ์
 - สำหรับกลยุทธ์ในการสร้างภาพลักษณ์ สามารถดำเนินการดังนี้
 - กิตติภณ กิตติยานุรักษ์ (2553) ได้กล่าวว่า กลยุทธ์ในการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน คือ การกำหนดเป้าหมายและวิธีการทำงานด้วยการใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีกับโรงเรียน ดังนี้
 - 4.1) สร้างความรู้สึกรับรู้ให้ประชาชนยอมรับและเห็นด้วย อันจะเป็นผลให้โรงเรียนเป็นที่เชื่อถือ
 - 4.2) ปรับปรุงโรงเรียนทั้งหมด ทั้งด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ
 - 4.3) กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางและหลักชัยในการทำงาน
 - 4.4) นำโรงเรียนให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับชุมชนและท้องถิ่นมากขึ้น
 - 4.5) สร้างโรงเรียนให้มีชื่อเสียง เช่น การส่งโรงเรียนเข้าประกวด การส่งครูและนักเรียนไปแข่งขันความรู้และทักษะต่าง ๆ
 - 4.6) เน้นการประชาสัมพันธ์โรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ
 - 5) ขั้นตอนในการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน
 - ขั้นตอนในการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน คือ การกำหนดรูปแบบแผนและขบวนการในการทำงานสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียนให้สัมฤทธิ์ผลตามขั้นตอน ดังนี้
 - 5.1) ศึกษาภาพลักษณ์ของโรงเรียนตามการรับรู้ของบุคลากรของโรงเรียน นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมทั่วไป โดยการวิเคราะห์ วิจัย หรือสำรวจความคิดเห็น
 - 5.2) สร้างความตระหนักแก่บุคลากรให้เห็นความสำคัญของภาพลักษณ์โรงเรียน
 - 5.3 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเป็นการหาความต้องการที่จำเป็นในการพัฒนาโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและเกิดภาพลักษณ์ที่ดี
 - 5.4) กำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย นโยบายและแผนการดำเนินการ เพื่อพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพ ได้รับการยอมรับ เชื่อถือและศรัทธาจากประชาชน
 - 5.5) ใช้การประชาสัมพันธ์เป็นมาตรการสำคัญในการสร้างความเข้าใจแก่บุคคลผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของโรงเรียนควบคู่ไปกับการบริหารและจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศ
 - 5.6) มีการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ และนำผลการประเมินไปปรับปรุงการทำงาน
 - 5.7) ทำการพัฒนาโรงเรียนให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

ความสำเร็จในการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน นอกจากการปฏิบัติการจริงและการประชาสัมพันธ์แล้ว ต้องให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) และผู้เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมมากที่สุด ในทางใดทางหนึ่ง ซึ่งภาพลักษณ์ของโรงเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อความ

เจริญก้าวหน้าของโรงเรียน ภาพลักษณ์เกิดจากความรู้สึกนึกคิดของคนที่มีต่อโรงเรียน ภาพลักษณ์ของโรงเรียนสามารถสร้างขึ้นมาได้ โดยใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสม การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นแก่โรงเรียนทำได้ยากพอ ๆ กับการรักษาภาพลักษณ์ของโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือความสามารถของผู้บริหาร คณะกรรมการโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องจะทำให้เกิดขึ้นมาได้

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษา หมายถึง ภาพลักษณ์ของสถานศึกษาที่ประชาชน บุคคลทั่วไป ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง และตัวนักเรียนนักศึกษา มองเห็นแล้วให้ความเชื่อมั่นและเชื่อถือต่อการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา ทำให้นักเรียนที่เรียนจบไปแล้วมีงานทำและสร้างชื่อเสียงให้กับสถานศึกษาได้รู้จักกันทั่วไป ทำให้ประชาชน บุคคลทั่วไป ผู้ปกครอง ผู้เรียน ชื่นชม ศรัทธา น่าเชื่อถือ และเกิดค่านิยมต่อสถานศึกษา สนใจที่จะส่งลูกหลานเข้ามาเรียนในสถานศึกษา

2.3.5 ปัจจัยด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

ความหมายสื่อวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการสอน คือ สิ่งที่จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เป็นส่วนสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ระหว่างครูผู้สอนความสำคัญต่อการเรียนการสอนมาก ทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ช่วยทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียนดำเนินไปด้วยดี ทั้งนี้ ครูผู้สอนจะต้องเลือกใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ผู้เรียนและสภาพห้องเรียน ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายของสื่อวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการสอนได้ดังนี้

สมบูรณ์ สงวนญาติ (2544) ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ วัตถุ สิ่งของที่มีอยู่ในธรรมชาติ หรือมนุษย์สร้างขึ้น เช่น วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีการและกิจกรรมซึ่งได้เลือกมาใช้ช่วยในการถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนไปสู่ผู้เรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนการสอน

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2543) ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนว่า หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในระบบการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของการเรียน

กิตติมา ปรีดีติลก (2542) กล่าวว่า สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน หมายถึง วัตถุ สิ่งของ ภาพ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนหมายถึง ตัวบุคคล วิธีการ สถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนบังเกิดผลดี สื่อการสอนที่มีชื่อเรียกต่าง ๆ กันไป เช่น อุปกรณ์การสอน อุปกรณ์การศึกษาเทคโนโลยีการสอน เทคโนโลยีการศึกษา สื่อทัศนศึกษา สื่อทัศนูปกรณ์ แต่ในปัจจุบันนิยมใช้คำว่า สื่อการสอนมากกว่า เพราะมีความหมายกว้างขวาง มิใช่หมายถึงเพียงสิ่งของที่ใช้ประกอบการสอนแต่หมายถึง ทุกสิ่งอย่างไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ตาม หากนำมาประกอบการเรียนการสอนแล้วเกิดความเข้าใจง่าย รวดเร็ว ชัดเจนขึ้น เรียกว่า สื่อวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการสอน

2.3.5.1 ประโยชน์ของ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

วาสนา ชมหา (2562) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สนับสนุนการสอน ไว้ดังนี้

- ต่อผู้เรียน
- 1) ช่วยให้คุณภาพการเรียนรู้ดีขึ้น เพราะมีความจริงจังและมีความหมายชัดเจน
 - 2) ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้นกว่าเวลาที่กำหนด
 - 3) ช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน
 - 4) ช่วยให้ผู้เรียนได้จดจำ ประทับใจในความรู้สึกรู้ และทำอะไรเป็น เร็วขึ้น
 - 5) ช่วยส่งเสริมการคิดและการแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน
 - 6) ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ในสิ่งที่ยากลำบากได้ โดยการช่วยแก้ปัญหาหรือจำกัด
- ทำได้ดีขึ้น
- ต่าง ๆ ดังนี้

- 6.1) ทำในสิ่งที่ซับซ้อนได้ง่ายขึ้น
- 6.2) ทำนามธรรมให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น
- 6.3) ทำในสิ่งที่เคลื่อนไหวเร็วให้ช้าลงได้
- 6.4) ทำในสิ่งที่เคลื่อนไหวช้าให้เร็วมากขึ้นได้
- 6.5) ทำในสิ่งที่ใหญ่เกินไปให้เล็กลงได้
- 6.6) ทำในสิ่งที่เล็กเกินไปให้ใหญ่ขึ้นได้
- 6.7) ทำสิ่งที่มีอยู่ในอดีตหรือลึกลับมาศึกษาได้

2.3.5.2 ประเภทของสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

ได้แบ่งสื่อการเรียนการสอนออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

1) สื่อประเภทวัสดุ (Materials of Software) ได้แก่ สื่อเล็ก (Small Media) ที่ทำหน้าที่เก็บความรู้ในลักษณะของภาพ เสียง และอักษร ในรูปแบบต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1) วัสดุที่เสนอความรู้ได้จากตัวมันเอง ได้แก่ หนังสือเรียนตำรา ของจริง หุ่นจำลอง ภาพยนตร์ แผนที่ ป้ายนิเทศ เป็นต้น

1.2) วัสดุที่ต้องอาศัยสื่อประเภทเครื่องกลไก (Hardware) เป็นตัวนำเสนอความรู้ ได้แก่ ภาพยนตร์ แผ่นสไลด์ ฟลิ์มสตริป เทปบันทึกเสียง รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ เป็นต้น

2) สื่อประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ (Hardware) ได้แก่ สื่อใหญ่ (Big Media) ที่เป็นสื่อตัวกลางหรือทางผ่านของความรู้ถ่ายทอดไปยังผู้เรียน สื่อประเภทนี้ตัวของมันเองแถบไม่มีประโยชน์ในการสื่อความหมายเลย ถ้าไม่มีความรู้ในรูปแบบต่างๆ มาป้อนผ่านเครื่องกลไกเหล่านี้ ดังนั้นสื่อประเภทนี้ต้องอาศัยสื่อประเภทวัสดุ (Software) สื่อการเรียนการสอนประเภทนี้ ได้แก่ เครื่องฉาย ภาพยนตร์ เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง เครื่องรับวิทยุ เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องฉายภาพนิ่ง เป็นต้น

3) สื่อประเภทเทคนิคและวิธีการต่างๆ (Techniques of Methods) ตัวกลางในกระบวนการเรียนการสอน บางครั้งจำเป็นต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการต่างๆ เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เทคนิคหรือวิธีการ ได้แก่ การสาธิต การทดลอง การแสดงละคร การศึกษานอกสถานที่ นิทรรศการ ตลอดจนเทคนิคในการสอนบทเรียนด้วยสื่อประเภทวัสดุและเครื่องมือ เป็นต้น

ประกาศรี สิงห์อำไพ (2542) ได้จัดประเภทของสื่อการสอนไว้ดังนี้

- 1) สิ่งพิมพ์ (printed Material) ได้แก่ หนังสือแบบเรียน หนังสืออุเทศ หนังสือประกอบ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร เอกสารแผ่นปลิว วสตุกราฟฟิอีกอื่น ๆ
- 2) เครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอน (Audio-visual equipment) เครื่องฉายภาพ (Projected Material) อุปกรณ์ถ่ายทอดเสียง (Transmission)
- 3) วัสดุอุปกรณ์ (Audio-visual Material) ได้แก่ สิ่งที่ใช้ประกอบการสอนได้ เช่น หุ่นจำลอง หุ่นกระบอก ลูกโลก กระดานชอล์ก ป้ายนิเทศ บัตรคำ รูปภาพ ฯลฯ สื่อสั้นเปลืองต่าง ๆ เรียกว่า วัสดุ ส่วนเครื่องมือที่มีความคงทน เรียกว่า อุปกรณ์
- 4) สถานที่ การจัดประสพการณ์การเรียนการสอนในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เช่น การไปทัศนศึกษา การจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ เป็นต้น

จากทัศนะต่าง ๆ ของนักการศึกษา สรุปได้ว่า สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน เพื่อเป็นสื่อกลางในการสื่อความหมายที่ครูผู้สอนประสงค์จะถ่ายทอดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนการสอนที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีได้ตรงกับที่จุดประสงค์การสอนระบุไว้ได้โดยง่ายในเวลาทีรวดเร็ว สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอนมีหลายแบบที่ครูผู้สอนรู้จักการเลือกใช้ให้เหมาะสมกับโอกาส ในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ผู้สอนต้องเลือกใช้สื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในงานที่ทาจิจจำเป็นต้งศึกษาจากของจริงบางอย่างที่ต้องการศึกษามีขนาดใหญ่เกินไป ก็ใช้แบบจำลองผู้สอนเป็นสื่อในการสอนเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจดีกว่าการสอนโดยใช้จินตนาการ ผู้สอนอาชีวศึกษาจึงจำเป็นต้งเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเป็นอย่างดีในการผลิตสื่อการสอนแบบจำลอง หรือสื่อรูปภาพที่ทำให้เห็นการเคลื่อนไหวได้ หรือต้งรู้ว่าจะสามารถไปหาแหล่งที่เหมาะสมจากที่ได้นำมาใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน

2.4 ประวัติวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี

วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรีเริ่มเปิดสอนเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2481 เดิมชื่อโรงเรียนการช่างเย็บเสื้อผ้าวัดหงส์รัตนาราม ตั้งอยู่ที่วัดหงส์รัตนาราม อำเภอบางกอกใหญ่ จังหวัดธนบุรี เปิดสอนหลักสูตรตัดเย็บเสื้อผ้าระดับอาชีวศึกษาตอนต้น เรียน 2 ปี รับผู้สำเร็จชั้นประถมปีที่ 4 นางองุ่น หุราพันธ์ ดำรงตำแหน่งครูใหญ่

ต่อมาในปี พ.ศ. 2497 ย้ายมาอยู่วัดอรุณราชวรารามเปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนการช่างสตรีธนบุรีเปิดสอนหลักสูตรการช่างสตรีระดับอาชีวศึกษาตอนต้น รับผู้สำเร็จชั้นประถมปีที่ 4 และระดับอาชีวศึกษาตอนกลางรับผู้สำเร็จอาชีวศึกษาตอนต้นหรือมัธยมศึกษาตอนต้น นางนันทพิทยพิลาศ (เสงี่ยม โรจนสมิต) ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ และในปีการศึกษา 2499 เปิดหลักสูตรการช่างสตรีระดับอาชีวศึกษาชั้นสูงเพิ่มขึ้น

ในปีการศึกษา 2500 เปลี่ยนเป็นหลักสูตรการช่างสตรีระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เรียน 2 ปี และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเรียน 3 ปี มีการเปลี่ยนหลักสูตรมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งปีการศึกษา 2510 รับผู้สำเร็จชั้น ม.6 และ ม.ศ.3 เข้าเรียนสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย และสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

โรงเรียนการช่างสตรีธนบุรีได้ย้ายมาอยู่ปัจจุบันที่เลขที่ 182 ซอยจรัญสนิทวงศ์ 13 บางกอกใหญ่ กทม.10600 เมื่อวันที่ 3 เมษายน 2515 และเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาธนบุรี ในปีการศึกษา 2516 และเปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรีเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2522

2.4.1 การจัดอยู่ในประเภทวิชาคหกรรม

ในระดับ ปวช. (ประกาศนียบัตรวิชาชีพ) สาขานี้อยู่ภายใต้ ประเภทวิชาคหกรรม ซึ่งประกอบด้วย สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ และสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ในระดับ ปวส. (ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง) ก็มีการเปิดสอน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ร่วมกับสาขาอาหารและโภชนาการภายใต้ประเภทวิชาคหกรรม

2.4.2 จุดเน้นของการเรียนคหกรรม

การเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริงนักศึกษาได้ฝึกงานกับสถานประกอบการจริง มีครูพี่เลี้ยงและผู้เชี่ยวชาญแนะนำ ทำให้เกิดทักษะที่ตรงกับงาน การบูรณาการงานวิจัยและนวัตกรรมมีผลงานวิจัยด้านสื่อการสอนและการพัฒนาทักษะ เช่น “สื่อการสร้างแบบตัดเสื้อเบื้องต้น” ที่ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ แนวคิด “คหกรรมศาสตร์มิติใหม่” มุ่งเชื่อมโยงศาสตร์หลายแขนง (สหวิทยาการ) เช่น โภชนาการ เทคโนโลยีสิ่งทอ ศิลปะ และการจัดการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ทันสมัยและมีศักยภาพสู่ความยั่งยืน โอกาสทางอาชีพที่หลากหลายผู้เรียนสามารถต่อยอดสู่อาชีพในสายอาหาร เบเกอรี่ แฟชั่น งานบริการ โรงแรม ธุรกิจส่วนตัว หรือแม้แต่การทำงานในหน่วยงานภาครัฐ

2.4.3 โอกาสในอนาคตของผู้เรียนสาขาคหกรรม

เมื่อเรียนจบจากสาขานี้ ผู้เรียนจะสามารถเลือกเส้นทางได้หลายทาง เช่นประกอบอาชีพส่วนตัว เช่น ร้านอาหาร ร้านเบเกอรี่ ร้านเสื้อผ้า หรือธุรกิจบริการทำงานในภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม เช่น โรงแรม ภัตตาคาร สปา และการจัดเลี้ยงเข้าสู่สายงานราชการ เช่น เจ้าหน้าที่โภชนาการ ครูอาชีวศึกษา นักวิชาการคหกรรมศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีและสูงกว่า ในสาขาโภชนาการ อาหารและโภชนาการ ครอบครัวยุติศึกษา หรือแฟชั่นดีไซน์

2.5 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษานี้สามารถแบ่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.5.1 การตัดสินใจเข้าศึกษา

อดิศักดิ์ อะมฤตตะ และ ชญาภัทร์ กีอาริโอ (2568) ศึกษาเรื่องการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรม ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ผลการศึกษพบว่า 1) นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายประมาณ 3.01 - 3.50 ทั้งนี้ นักเรียนมีวุฒิศึกษาเดิมเป็นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และกำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.2) สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ 2) ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างโดยมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ซึ่งมีรายได้ประมาณ 10.001 - 15.000 บาท ทั้งนี้ นักเรียนตัดสินใจเรียนด้วยตนเอง 3) นักเรียนให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาโดยรวมอยู่ในระดับ

มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านผู้สอน รองลงมา คือ ด้านสื่อการเรียนการสอนและด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน และน้อยที่สุดคือ ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก 4) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 5) อาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกันให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาแตกต่างกัน นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชลธิชา ศิริประยงค์ (2567) ศึกษาเรื่อง การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน 2) การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียน และ 3) เปรียบเทียบระดับความสำคัญของการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2566 จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 316 คน งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวผลการศึกษา พบว่า 1) นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 64.24 ที่เลือกเรียนแผนวิทย์-คณิต ร้อยละ 25.32 มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป ร้อยละ 47.46 ที่มีความถนัดและความชอบด้านเบเกอรี่ร้อยละ 30.38 โดยมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี ร้อยละ 95.89 ซึ่งได้รับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อผ่านช่องทาง Facebook และการแนะแนวศึกษาต่อของสถาบันการศึกษา ร้อยละ 23.73 และผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 15,001 - 25,000 บาท ร้อยละ 29.43 2) นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้ความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรีโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.682) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.616) รองมาคือ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.682) และน้อยที่สุดคือ ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ($\bar{X} = 4.23$, S.D. 0.633) และ 3) แผนการเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ความถนัดและความชอบเป็นพิเศษ และช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อของนักเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกันยกเว้นเพศ ภูมิลำเนา และรายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ฉวีวรรณ เสวกนิม และ ธนภพ ไสตรโยม (2567) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 2) ปัจจัยการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมงคลพระนคร และ3) เปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล งานวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 200 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 19 ปี คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 โดยสาขาวิชาที่เลือกศึกษา คือ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัว 10,001 – 15,000 บาท และพักอาศัยอยู่หอพัก / คอนโดมีเนียม 2) นักศึกษาให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านครูผู้สอน รองลงมาคือ ด้านภาพลักษณ์ของคณะและน้อยที่สุดคือ ด้านสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก และ 3) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ อายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม และรายได้เฉลี่ยของครอบครัว ไม่มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้น สาขาวิชาที่ศึกษา และที่พักอาศัยของนักศึกษา มีผลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ชัยฤทธิ์ ชัยเลิศ และคณะ (2566) ศึกษาเรื่อง กระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวិทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็น เพศชาย อายุ 17-18 ปี รายได้ต่อเดือนของครอบครัวโดยเฉลี่ย 5,001 - 10,000 บาท ระดับการให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด 7P's ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านลักษณะทางกายภาพ รองลงมาคือด้านผลิตภัณฑ์ และต่ำที่สุด คือ ด้านกระบวนการให้บริการ ส่วนระดับความคิดเห็นต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการรับรู้ถึงปัญหา รองลงมามีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ ด้านการแสวงหาข้อมูล ด้านการประเมินทางเลือก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านประเมินผลหลังตัดสินใจ อยู่ในระดับปานกลางนักเรียนที่มีเพศและอายุแตกต่างกันมีกระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงไม่แตกต่างกัน ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด 7P's ส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพทั้งที่ระดับนั้นมัยสำคัญทาสมิติ 0.05 ทั้งหมด ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านบุคลากร และด้านกระบวนการให้บริการ

พรทิพย์ วงคำสอน และ ชญาภัทร์ กี่อารีโย (2566) ศึกษาเรื่อง การเลือกเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลกส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีวุฒิการศึกษาเดิมเป็นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.01 - 2.50 ซึ่งปัจจุบันนักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปวช.3 ในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ และนักเรียนมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดพิษณุโลก 2) นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก ส่วนใหญ่ครอบครัวมีรายได้รวมเดือนละ

5,001 - 10,000 บาทโดยผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างทั่วไป ซึ่งนักเรียนมาจากครอบครัวขนาดกลาง ในขณะที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และตัวนักเรียนเองเป็นผู้มีบทบาทในการเลือกเรียน 3) นักเรียนให้ความสำคัญต่อการเลือกเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการวัดและการประเมินผล รองลงมาคือ ด้านผู้สอน และน้อยที่สุด คือ ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก 4) ปัจจัยส่วนบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก ยกเว้นปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก จำแนกตามด้านกิจกรรมพัฒนานักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 5) ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกันให้ความสำคัญต่อการเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณัฐริติ บุญทรง และ ประภัสสร สมสถาน (2565) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่ออาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยการอาชีพศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่ออาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย โดยรวม และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

วีรยุทธ์ บุญพิศ และ ดิษิตชัย เมตตาริกานนท์ (2565) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรดิจิทัลคอนเทนต์และสื่อสำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาต่อหลักสูตรดิจิทัลคอนเทนต์และสื่อสำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ที่สำคัญมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร รองลงมาเป็นปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านชื่อเสียงและบทบาทของมหาวิทยาลัย และปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ตามลำดับ

ชัยพร จูผลดี (2564) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาในจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า 1) ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิง อายุ 17 ปี เรียนอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ (วิทย์ - คณิต) มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนนทบุรี โดยการศึกษาของบิดามารดา และผู้ปกครอง ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานจ้างทั่วไป 2) การวิเคราะห์ปัจจัยด้านสถาบันอุดมศึกษามีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดนนทบุรี พบว่า ในภาพรวม ปัจจัยด้านสถาบันอุดมศึกษา มีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดนนทบุรี ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่านิยม เป็นปัจจัยเพียงข้อเดียว ที่มีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษา ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยด้านสถาบันอุดมศึกษาที่มีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษาของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดนนทบุรี 3 อันดับแรก ได้แก่ บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมสวัสดิการและการบริการ และหลักสูตร และ 3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยด้านสถาบันอุดมศึกษา ในบางประเด็น สามารถสรุปได้ว่าผลการทดสอบ

ยอมรับสมมติฐานทั้ง 5 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 รายได้ครอบครัว และปัจจัยด้านสถาบันอุดมศึกษา คู่ที่ 2 สถาบันที่ต้องการศึกษาและภาพลักษณ์ของสถาบัน คู่ที่ 3 ความสนใจกลุ่มอาชีพ และทักษะ ความรู้และความสามารถของนักศึกษา คู่ที่ 4 คณะวิชาที่ต้องการศึกษา และหลักสูตร และคู่ที่ 5 สาขาวิชาที่ต้องการศึกษา และหลักสูตร มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก

วิชริญา (2564) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยในประเทศไทยของนักศึกษาชาวจีน เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือก ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยในประเทศไทยของนักศึกษาชาวจีนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสถาบันการศึกษากับการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยในประเทศไทยของนักศึกษาชาวจีน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือนักศึกษาชาวจีนที่ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยในประเทศไทย โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน และทา การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ค่าความถี่ร้อยละค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และทา การทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test และสถิติ One-way ANOVA : F-test และ วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วย LSD นอกจากนี้ยังใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร จากผลการทดสอบสมมติฐานแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยในประเทศไทยของนักศึกษาชาวจีนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนอายุรายได้จาก ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา และหลักสูตรที่กา ลงศึกษาต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือก ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยในประเทศไทยของนักศึกษาชาวจีนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในส่วนของผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างด้านสถาบันการศึกษากับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยในประเทศไทยพบว่า มีความสัมพันธ์กันทุกด้านในระดับ ค่อนข้างสูง โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กัน ในทางบวกโดยมีค่าความสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.749 - 0.805 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01

โสมาตรม์ อมรภูมิพงศ์ (2564) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเข้าศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏพะเยา ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อตัดสินใจศึกษาต่อของบัณฑิตวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา แสดงว่า ความสนใจทางการศึกษาย่อมต้องขึ้นอยู่กับสติปัญญาเนื่องจากกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนยังคงใช้ระบบการสอบแข่งขันอยู่ ดังนั้นระดับสติปัญญาถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ และอาชีพของผู้ปกครอง รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อตัดสินใจศึกษาต่อของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา อาจเป็นเพราะผู้ปกครองของบัณฑิต ที่อยู่ในกลุ่มข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ต้องการให้บัณฑิตศึกษาต่อเพื่อทำงานด้านวิชาการ ซึ่งเป็นประเภทงานที่คล้ายคลึงกับอาชีพของผู้ปกครอง และฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผลและไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา อาจเพราะในปัจจุบันรัฐบาลได้มีโครงการหรือกองทุนเพื่อการศึกษาเท่านั้นและเป็นโครงการหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนนักศึกษา ได้มีโอกาสที่จะศึกษาต่อมากขึ้นในอนาคต

สุทิสสา อุปลกะลิน (2564) ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือกสาขาในการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า 1) นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.89 ขึ้นไป

ปีตามารดามีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท/ลูกจ้างเอกชน /ธุรกิจส่วนตัว ที่รายได้ประมาณ 30,000-60,000 บาท 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกสาขาในการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้แก่ เพศ อาชีพของบิดา และทัศนคติในการศึกษาต่อ สำหรับปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกสาขาในการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือ ระดับผลการเรียน การศึกษาของปีตามารดา และรายได้ต่อเดือนของครอบครัว

วรวิทย์ รุ่งบุญพุฒิวงศ์ (2563) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการศึกษาพบว่า ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกอบด้วย 7 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของมหาวิทยาลัย ปัจจัยด้านการแนะนำ ปัจจัยด้านอิทธิพลของบุคคลที่มีความสำคัญ ปัจจัยด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ ปัจจัยด้านเจตคติต่ออาชีพครู และปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อมหาวิทยาลัย

2.5.2 ความต้องการในการเรียนการสอน

อาระยา (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ของครู วอศ.เสาวภาในช่วงสถานการณ์โรคระบาด โควิด-19 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ของครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาในช่วงสถานการณ์โรคระบาด โควิด-19 ทั้ง 5 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านนั้นครูผู้สอนจะเน้นความสำคัญด้านการวัดและประเมินผล มากที่สุด และด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ น้อยที่สุด 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการปรับปรุงในการเรียนการสอนออนไลน์ของครู วอศ.เสาวภาในช่วงสถานการณ์โรคระบาด โควิด-19 ดังนี้ 2.1) ด้านปัญหาในการเรียนการสอนออนไลน์ของ ครูผู้สอน พบว่า ปัญหาส่วนบุคคลของครูในการดำเนินการเรียนการสอนออนไลน์มากที่สุด คือ การผลิตสื่อ และการใช้สื่อในการเรียนการสอนออนไลน์ (ร้อยละ 25.5) อีกทั้งครูผู้สอนได้เล็งเห็นถึงปัญหาและมีความ ต้องการปรับปรุงการเรียนการสอนออนไลน์มากที่สุดคือ ความมีวินัยและความรับผิดชอบในการเรียนของนักศึกษา (ร้อยละ 70.2) นอกจากนี้ครูผู้สอนยังได้พบปัญหาในการเรียนการสอนออนไลน์มากที่สุด คือ นักศึกษามีอุปกรณ์การเรียนแตกต่างกันทำให้ไม่มีความเหมาะสมในภาคปฏิบัติ (ร้อยละ 23.4) ส่วนปัญหาด้านการบริหารและ การนิเทศที่ครูผู้สอนประสบมากที่สุด คือ การมอบหมายงานอื่น ๆ ให้ครูรับผิดชอบ (ร้อยละ 27.7) 2.2) ด้านความต้องการของครูผู้สอนในการปรับปรุงการเรียนการสอนออนไลน์มากที่สุด คือ ด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์ (ร้อยละ 66.0) ส่วนความเห็นด้านความต้องการให้ผู้บริหารปรับปรุงมากที่สุด คือ การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการทำแผนการสอนและสื่อการสอนออนไลน์ (ร้อยละ 36.2) และด้านความเห็นที่ต้องการปรับปรุง วอศ.เสาวภามากที่สุดคือ ด้านงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์ (ร้อยละ 40.4) 3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่มีสถานภาพเพศอายุ สถานะ ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการอบรม พบว่า ไม่แตกต่างกัน และผลการเปรียบเทียบตามสถานภาพระดับการศึกษา พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่มีสถานภาพประเภท รายวิชาที่ทำการสอนในรายวิชาสามัญกับรายวิชาชีพ พบว่า ไม่แตกต่างกันเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

อุปริฐา อินทรสาด (2565) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า สภาพความเป็นจริงตามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาด้านวิชาการอยู่ในระดับมาก คือโรงเรียนจัดทำตารางเรียนแจกให้นักเรียนทุกภาคเรียนครูผู้สอนมีความตั้งใจและเอา ใจใส่ขณะที่จัดการเรียนการสอน และโรงเรียนจัดทำคู่มือให้นักเรียนแจกให้นักเรียนทุกคน สำหรับด้านกิจการ นักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก คือโรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับงานกิจการนักเรียน มีการยกย่องให้กำลังใจและเผยแพร่เกียรติประวัตินักเรียนประพุดิตี มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความ ประพุดิตีและระเบียบวินัยเป็นประจำ และต่อเนื่อง และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากคือ บริเวณโรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่ร่มรื่น สะอาด มีการจัดทำรั้วกันหรือเครื่องหมายแสดงแนวเขตจัดบริเวณเป็นสัดส่วน และมีทางสัญจรเป็นระเบียบ และมีการดูแลและพัฒนาอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้อยู่ในสภาพมั่นคง ปลอดภัย สะอาด และสวยงามเหมาะสมพร้อมที่จะใช้ประโยชน์ ส่วนผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ แผนการเรียน แผนการศึกษาต่ออาชีพผู้ปกครอง ระดับการศึกษา ผู้ปกครอง และรายได้ภายในครอบครัวที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นในการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่แตกต่างกัน แต่ในส่วนของระดับชั้นเรียนของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน และเกรดเฉลี่ยสะสมนักเรียนที่ได้เกรดอยู่ระหว่าง 2.51 - 3.00 และ 3.51 - 4.00 มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการทดสอบความสัมพันธ์พบว่า ความคาดหวังมีความสัมพันธ์กับความ คิดเห็น และสภาพความเป็นจริงตามความคิดเห็นของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ต่อการจัด การสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี ได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ มีขั้นตอนการศึกษา ดังนี้

- 3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 รวมทั้งสิ้นจำนวน 315 คน (วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี, 2567)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 คำนวณจากสูตรของ เครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) เพื่อป้องกันการคลาดเคลื่อนของข้อมูล ผู้ศึกษาจึงได้เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น จำนวน 200 คน

3.1.3 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยขอความร่วมมือจากนักเรียน ซึ่งยินดีให้ข้อมูลด้วยความสมัครใจ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

3.2.1.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี มีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ และเกรดเฉลี่ยสะสม มีลักษณะให้เลือกตอบเพียงข้อเดียว (Checklist)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรีใน 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านการประกอบอาชีพ 4) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 5) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน 6) ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม และมีลักษณะเป็นมาตราส่วน

ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด มีค่าระดับคะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน 5	หมายถึง	มากที่สุด
ระดับคะแนน 4	หมายถึง	มาก
ระดับคะแนน 3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับคะแนน 2	หมายถึง	น้อย
ระดับคะแนน 1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ลักษณะแบบคำถามปลายเปิด (Open Ended Question) โดยเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้

3.2.2 การสร้างเครื่องมือและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

3.2.2.1 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี มีขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี

2) สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรีใน 6 ด้าน ดังนี้
1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการประกอบอาชีพ 3) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 4) ด้านครูผู้สอน 5) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน 6) ด้านสถานที่และ

3) นำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสมของข้อคำถามในแบบสอบถามตลอดจนให้คำแนะนำในการปรับปรุง และแก้ไขข้อคำถามของแบบสอบถาม

4) นำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรีที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC : Index of item objective congruence) โดยผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

+ 1 หมายถึง ข้อคำถามสอดคล้องตามวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องตามวัตถุประสงค์

- 1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์

โดยค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 ซึ่งสามารถนำมาใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้ต่อไป

5) นำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ไปทดลองใช้ (Try Out) จำนวน 50 คน

6) หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยศึกษานบุรีที่ได้นำไปทดลองใช้ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.966 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงมาก สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้

7) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยศึกษานบุรี ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว นำไปทำให้เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.1 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการจัดเก็บข้อมูล

3.1.2 จัดเตรียมแบบสอบถามในรูปแบบกระดาษ และรูปแบบออนไลน์ (Google Form) และ QR Code เพื่อเข้าสู่ระบบในการตอบแบบสอบถาม

3.1.3 ดำเนินการแจกแบบสอบถามออนไลน์ด้วยวิธีการฝากลิงก์กับ Google forms

3.1.4 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ให้ได้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้

3.1.5 ดาวน์โหลดเอกสารไฟล์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และอภิปรายผล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี มีการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) สาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ และเกรดเฉลี่ยสะสม วิเคราะห์ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยมีการกำหนดเกณฑ์พิจารณาค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
1.00 - 1.50	มีความสำคัญน้อยที่สุด
1.51 - 2.50	มีความสำคัญน้อย
2.51 - 3.50	มีความสำคัญปานกลาง
3.51 - 4.50	มีความสำคัญมาก
4.51 - 5.00	มีความสำคัญมากที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ลักษณะแบบคำถาม ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

การทดสอบสมมติฐาน การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่เลือกศึกษา และเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี วิเคราะห์โดยใช้ค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

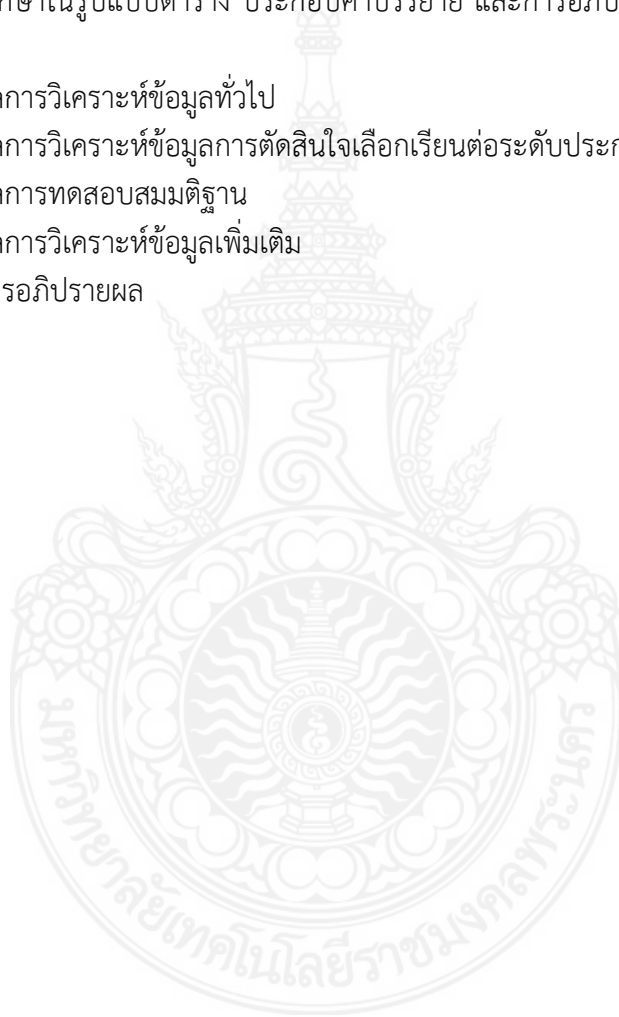

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบรี ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวม และนำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบตาราง ประกอบคำบรรยาย และการอภิปรายผล โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป
- 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
- 4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน
- 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม
- 4.5 การอภิปรายผล

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียน ที่ศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี จำนวน 200 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

(N = 200)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	69	34.50
หญิง	131	65.50
รวม	200	100
อายุ		
15 ปี	14	7.00
16 ปี	35	17.50
17 ปี	90	45.00
18 ปี	61	30.50
รวม	200	100
สาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ		
วิชาคหกรรมศาสตร์	10	5.00
วิชาแฟชั่นและสิ่งทอ	27	13.50
วิชาอาหารและโภชนาการ	163	81.50
รวม	200	100
เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น		
2.50-3.00	17	8.50
3.00-3.50	99	49.50
3.50-4.00	84	42.00
รวม	200	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 65.50 มีอายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.00 เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ คิดเป็นร้อยละ 81.50 และมีเกรดเฉลี่ยสะสม ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่าง 3.00-3.50 คิดเป็นร้อยละ 3.00-3.50

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียน ที่ศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี จำนวน 200 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) จำแนกตามการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ดังตารางที่ 4.2 - 4.8

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม โดยภาพรวม

การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ภาพรวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านหลักสูตร	3.89	0.709	มาก
ด้านครูผู้สอน	3.93	0.683	มาก
ด้านการประกอบอาชีพ	3.95	0.656	มาก
ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย	3.99	0.707	มาก
ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน	3.96	0.730	มาก
ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม	3.95	0.708	มาก
รวม	3.94	0.639	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.639) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.707) รองลงมาคือ ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.730) และน้อยที่สุดคือ ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.709)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านหลักสูตร

การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
หลักสูตรที่เปิดสอนมีคุณภาพและทันสมัย	3.86	0.921	มาก
หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของ ตลาดแรงงาน	3.84	0.964	มาก
หลักสูตรที่เปิดสอนเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ	3.93	0.891	มาก
หลักสูตรที่เปิดสอนเป็นที่ยอมรับและมีชื่อเสียง	3.91	0.852	มาก
หลักสูตรมีให้เลือกเรียนได้อย่างหลากหลายสาขา อาชีพ	3.89	0.898	มาก
หลักสูตรที่ทำให้ได้ลงฝึกงานในสถานประกอบการ จริง	3.89	0.960	มาก
หลักสูตรทำให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ	3.95	0.852	มาก
รวม	3.89	0.709	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมด้านหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.709) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หลักสูตรทำให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.852) รองลงมาคือ หลักสูตรที่เปิดสอนเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.891) และน้อยที่สุดคือ หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.964)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านครูผู้สอน

การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านครูผู้สอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ผู้สอนมีความชำนาญทางด้านวิชาชีพเป็นอย่างดี	3.86	0.926	มาก
ผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้ในเนื้อหาวิชากับผู้เรียนได้ดี	3.87	0.891	มาก
ผู้สอนได้พัฒนาความรู้ทักษะใหม่ๆ อยู่เสมอ	3.88	0.980	มาก
ผู้สอนได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ปรับใช้กับการสอน	3.89	0.746	มาก
ผู้สอนมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน	3.99	0.888	มาก
ผู้สอนมีคุณธรรมเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา	4.02	0.830	มาก
ผู้สอนมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ยุติธรรมและชัดเจน	3.97	0.801	มาก
รวม	3.93	0.683	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.683) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้สอนมีคุณธรรมเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.830) รองลงมาคือ ผู้สอนมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.888) และน้อยที่สุดคือ ผู้สอนมีความชำนาญทางด้านวิชาชีพเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.926)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านการประกอบอาชีพ

การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านการประกอบอาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
เป็นวิชาชีพที่สังคมยอมรับยกย่องและมีเกียรติในสังคม	3.78	0.947	มาก
เป็นวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการ	3.99	0.851	มาก
เป็นวิชาชีพที่ทำรายได้ดีและทำให้มีความมั่นคงในอาชีพ	3.91	0.806	มาก
เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยทักษะความชำนาญและเทคนิคต่างๆ	4.02	0.795	มาก
เป็นวิชาชีพที่จะต้องมีการพัฒนาให้มีความทันสมัย	4.00	0.754	มาก
เป็นอาชีพที่ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและทำงานเป็นทีม	4.01	0.743	มาก
เป็นอาชีพที่มีการบริหารเวลาและวางแผนที่ดี	3.93	0.874	มาก
รวม	3.95	0.656	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมด้านการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.656) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยทักษะความชำนาญและเทคนิคต่างๆ ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.795) รองลงมาคือ เป็นอาชีพที่ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.743) และน้อยที่สุดคือ เป็นวิชาชีพที่สังคมยอมรับยกย่องและมีเกียรติในสังคม ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.947)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย

การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
เป็นสถานศึกษาของรัฐที่มีชื่อเสียงมายาวนาน	3.96	0.987	มาก
เป็นสถานศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการจัดการ เรียนการสอนสายอาชีพ	4.01	0.824	มาก
เป็นสถานศึกษาที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม	3.98	0.868	มาก
เป็นสถานศึกษาที่โดดเด่นในด้านสาขาวิชาชีพและ เทคโนโลยี	3.90	0.883	มาก
เป็นสถานศึกษาที่จบแล้วได้รับการยอมรับจาก ตลาดแรงงาน	3.96	0.876	มาก
มีส่วนร่วมในการทำงานในระดับนานาชาติของ หน่วยงานรัฐและเอกชน	4.06	0.764	มาก
มีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียงมีความสามารถโดดเด่นและ หลากหลาย	4.02	0.753	มาก
รวม	3.99	0.707	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.707) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีส่วนร่วมในการทำงานในระดับนานาชาติของหน่วยงานรัฐและเอกชน ($\bar{X} = 4.0$, S.D. = 0.764) รองลงมาคือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือมีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียงมีความสามารถโดดเด่นและหลากหลาย ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.753) และน้อยที่สุดคือ เป็นสถานศึกษาที่โดดเด่นในด้านสาขาวิชาชีพและเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.883)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนครบทุกสาขาวิชาชีพ	3.96	0.961	มาก
มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความทันสมัยตรงตามสาขาวิชาชีพ	3.97	0.888	มาก
มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ	3.99	0.888	มาก
มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่สร้างความสนใจให้กับผู้เรียนได้เกิดการใฝ่เรียนใฝ่รู้ในเรื่องราวที่ต้องการศึกษา	3.95	0.870	มาก
มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้และการคิดวิเคราะห์อย่างพอเพียง	3.93	0.896	มาก
มีจำนวนห้องเรียนทฤษฎีเพียงพอสำหรับการเรียนการสอน	3.97	0.910	มาก
มีสื่อการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ความคิดสร้างสรรค์	3.98	0.802	มาก
รวม	3.96	0.730	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.7300) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.888) รองลงมาคือ มีสื่อการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.802) และน้อยที่สุดคือ มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่สร้างความสนใจให้กับผู้เรียนได้เกิดการใฝ่เรียนใฝ่รู้ในเรื่องราวที่ต้องการศึกษา ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.870)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม

การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดภูมิทัศน์สภาพแวดล้อม ภายในสถานศึกษาที่เป็นระเบียบสวยงาม ร่มรื่น น่าอยู่ น่าเรียน	3.96	0.876	มาก
สถานศึกษาตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่มีความเจริญ ปลอดภัยและสะดวกต่อการเดินทางมาเรียน	3.99	0.827	มาก
สถานศึกษามีความพร้อมด้านอาคารและสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียน การสอนไว้พร้อม	3.82	0.912	มาก
สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้ออำนวยความสะดวก ต่อการเรียนการสอนปฏิบัติประเภทวิชาคหกรรม มี แสงสว่างที่เพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน	4.01	0.814	มาก
สถานศึกษาจัดให้มีการดูแลและมีระบบตรวจสอบ เพื่อรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาในการ เข้าออกอย่างเป็นระบบ	3.92	0.807	มาก
มีสถานที่และห้องเรียนเพียงพอสำหรับการใช้งาน ของนักศึกษา	3.93	0.848	มาก
สถานที่อยู่ใกล้ห้างสรรพสินค้าและร้านสะดวกซื้ออยู่ใกล้ แหล่งวัดคู่บ้านและอุปกรณ์การเรียน	4.02	0.820	มาก
รวม	3.95	0.708	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.708) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานที่อยู่ใกล้ห้างสรรพสินค้าและร้านสะดวกซื้ออยู่ใกล้แหล่งวัดคู่บ้านและอุปกรณ์การเรียน ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.820) รองลงมาคือ สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอนปฏิบัติประเภทวิชาคหกรรม มีแสงสว่างที่เพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.814) และน้อยที่สุดคือ สถานศึกษามีความพร้อมด้านอาคารและสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนไว้พร้อม ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.912)

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่เลือกศึกษา และเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี โดยการใช้ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) ตารางที่ 4.9 – 4.13

ตารางที่ 4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี

การตัดสินใจเลือกเรียนต่อ	ปัจจัยส่วนบุคคล							
	เพศ		อายุ		สาขา		เกรดเฉลี่ย	
	χ^2	p-Value	χ^2	p-Value	χ^2	p-Value	χ^2	p-Value
ด้านหลักสูตร	2.816	.421	6.587	.680	20.868*	.002	10.043	.123
ด้านครูผู้สอน	4.451	.217	13.656	.135	37.175*	.000	1.488	.960
ด้านการประกอบอาชีพ	13.174*	.004	15.816	.071	29.952*	.000	8.530	.202
ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย	11.755*	.008	16.396	.059	24.936*	.000	2.473	.871
ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์	9.499*	.023	15.891	.069	21.301*	.002	2.442	.875
ที่สนับสนุนการสอน								
ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม	3.815	.282	9.864	.362	26.327*	.000	2.587	.859

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ และสาขาวิชาที่เลือกเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี จำแนกตาม
เพศ

การตัดสินใจเลือก เรียนต่อ	เพศ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ					χ^2	p-Value
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
ด้านหลักสูตร	ชาย	0	1	21	27	20	2.816	.421
		(0.00)	(0.50)	(10.50)	(13.50)	(10.00)		
	หญิง	0	5	51	46	29		
		(0.00)	(2.50)	(25.50)	(23.00)	(14.50)		
	รวม	0	6	72	73	49		
		(0.00)	(3.00)	(36.00)	(36.50)	(24.50)		
ด้านครูผู้สอน	ชาย	0	3	16	36	14	4.451	.217
		(0.00)	(1.50)	(8.00)	(18.00)	(7.00)		
	หญิง	0	5	38	49	39		
		(0.00)	(2.50)	(19.00)	(24.50)	(19.50)		
	รวม	0	8	54	85	53		
		(0.00)	(4.00)	(27.00)	(42.50)	(26.50)		
ด้านการประกอบ อาชีพ	ชาย	0	2	15	43	9	13.174*	.004
		(0.00)	(1.00)	(7.50)	(21.50)	(4.50)		
	หญิง	0	1	40	51	39		
		(0.00)	(0.50)	(20.00)	(25.50)	(19.50)		
	รวม	0	3	55	94	48		
		(0.00)	(1.50)	(27.50)	(47.00)	(24.00)		
ด้านภาพลักษณ์ของ วิทยาลัย	ชาย	0	4	12	34	19	11.755*	.008
		(0.00)	(2.00)	(6.00)	(17.00)	(9.50)		
	หญิง	0	0	35	49	47		
		(0.00)	(0.00)	(17.50)	(24.50)	(23.50)		
	รวม	0	4	47	83	66		
		(0.00)	(2.00)	(23.50)	(41.50)	(33.00)		
ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน	ชาย	0	6	18	23	22	9.499*	.023
		(0.00)	(3.00)	(9.00)	(11.50)	(11.00)		
	หญิง	0	1	30	57	43		
		(0.00)	(0.50)	(15.00)	(28.50)	(21.50)		
	รวม	0	7	48	80	65		
		(0.00)	(3.50)	(24.00)	(40.00)	(32.50)		

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

การตัดสินใจเลือก เรียนต่อ	เพศ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ					χ^2	p-Value
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
ด้านสถานที่และ สภาพแวดล้อม	ชาย	0 (0.00)	2 (1.00)	16 (8.00)	26 (13.00)	25 (12.50)	3.815	.282
	หญิง	0 (0.00)	2 (1.00)	39 (19.50)	58 (29.00)	32 (16.00)		
	รวม	0 (0.00)	4 (2.00)	55 (27.50)	84 (42.00)	57 (28.50)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ในด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย และด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี จำแนกตาม
อายุ

การตัดสินใจเลือก เรียนต่อ	อายุ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ					χ^2	p-Value
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
ด้านหลักสูตร	15 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.50)	7 (3.50)	4 (2.00)	6.587	.680
	16 ปี	0 (0.00)	1 (0.50)	14 (7.00)	13 (6.50)	7 (3.50)		
	17 ปี	0 (0.00)	4 (2.00)	34 (17.00)	34 (17.00)	18 (9.00)		
	18 ปี	0 (0.00)	1 (0.50)	21 (10.50)	19 (9.50)	20 (10.00)		
	รวม	0 (0.00)	6 (3.00)	72 (36.00)	73 (36.50)	49 (24.50)		
ด้านครูผู้สอน	15 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	11 (5.50)	2 (1.00)	13.656	.135
	16 ปี	0 (0.00)	1 (0.50)	12 (6.00)	16 (8.00)	6 (3.00)		
	17 ปี	0 (0.00)	5 (2.50)	26 (13.00)	30 (15.00)	29 (14.50)		
	18 ปี	0 (0.00)	2 (1.00)	15 (7.50)	28 (14.00)	16 (8.00)		
	รวม	0 (0.00)	8 (4.00)	54 (27.00)	85 (42.50)	53 (26.50)		
ด้านการประกอบ อาชีพ	15 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (4.50)	5 (2.50)	15.816	.071
	16 ปี	0 (0.00)	2 (1.00)	11 (5.50)	17 (8.50)	5 (2.50)		
	17 ปี	0 (0.00)	1 (0.50)	30 (15.00)	40 (20.00)	19 (9.50)		
	18 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	14 (7.00)	28 (14.00)	19 (9.50)		
	รวม	0 (0.00)	3 (1.50)	55 (27.50)	94 (47.00)	48 (24.00)		

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

การตัดสินใจเลือก เรียนต่อ	อายุ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ					χ^2	p-Value
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
ด้านภาพลักษณ์ของ วิทยาลัย	15 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (3.50)	7 (3.50)	16.396	.059
	16 ปี	0 (0.00)	1 (0.50)	6 (3.00)	21 (10.50)	7 (3.50)		
	17 ปี	0 (0.00)	3 (1.50)	24 (12.00)	36 (18.00)	27 (13.50)		
	18 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	17 (8.50)	19 (9.50)	25 (12.50)		
	รวม	0 (0.00)	4 (2.00)	47 (23.50)	83 (41.50)	66 (33.00)		
ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน	15 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (3.00)	8 (4.00)	15.891	.069
	16 ปี	0 (0.00)	1 (0.50)	13 (6.50)	15 (7.50)	6 (3.00)		
	17 ปี	0 (0.00)	5 (2.50)	19 (9.50)	39 (19.50)	27 (13.50)		
	18 ปี	0 (0.00)	1 (0.50)	16 (8.00)	20 (10.00)	24 (12.00)		
	รวม	0 (0.00)	7 (3.50)	48 (24.00)	80 (40.00)	65 (32.50)		
ด้านสถานที่และ สภาพแวดล้อม	15 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	6 (3.00)	7 (3.50)	9.864	.362
	16 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	10 (5.00)	18 (9.00)	7 (3.50)		
	17 ปี	0 (0.00)	3 (1.50)	28 (14.00)	37 (18.50)	22 (11.00)		
	18 ปี	0 (0.00)	1 (0.50)	16 (8.00)	23 (11.50)	21 (10.50)		
	รวม	0 (0.00)	4 (2.00)	55 (27.50)	84 (42.00)	57 (28.50)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรีทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี จำแนกตามสาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ

การตัดสินใจเลือกเรียนต่อ	สาขาวิชา	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ					χ^2	p-Value
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
ด้านหลักสูตร	คหกรรมศาสตร์	0	0	0	6	4	20.868*	.002
		(0.00)	(0.00)	(0.00)	(3.00)	(2.00)		
	แฟชั่นและสิ่งทอ	0	0	6	7	14		
		(0.00)	(0.00)	(3.00)	(3.50)	(7.00)		
	อาหารและโภชนาการ	0	6	66	60	31		
		(0.00)	(3.00)	(33.00)	(30.00)	(15.50)		
	รวม	0	6	72	73	49		
		(0.00)	(3.00)	(36.00)	(36.50)	(24.50)		
ด้านครูผู้สอน	คหกรรมศาสตร์	0	0	0	6	4	37.175*	.000
		(0.00)	(0.00)	(0.00)	(3.00)	(2.00)		
	แฟชั่นและสิ่งทอ	0	0	3	5	19		
		(0.00)	(0.00)	(1.50)	(2.50)	(9.50)		
	อาหารและโภชนาการ	0	8	51	74	30		
		(0.00)	(4.00)	(25.50)	(37.00)	(15.00)		
	รวม	0	8	54	85	53		
		(0.00)	(4.00)	(27.00)	(42.50)	(26.50)		
ด้านการประกอบอาชีพ	คหกรรมศาสตร์	0	0	0	3	7	29.952*	.000
		(0.00)	(0.00)	(0.00)	(1.50)	(3.50)		
	แฟชั่นและสิ่งทอ	0	0	3	10	14		
		(0.00)	(0.00)	(1.50)	(5.00)	(7.00)		
	อาหารและโภชนาการ	0	3	52	81	27		
		(0.00)	(1.50)	(26.00)	(40.50)	(13.50)		
	รวม	0	3	55	94	48		
		(0.00)	(1.50)	(27.50)	(47.00)	(24.00)		

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

การตัดสินใจเลือก เรียนต่อ	สาขาวิชา	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ					χ^2	p-Value
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
ด้านภาพลักษณ์ของ วิทยาลัย	คหกรรม ศาสตร์	0	0	0	3	7	24.936*	.000
		(0.00)	(0.00)	(0.00)	(1.50)	(3.50)		
	แฟชั่นและ สิ่งทอ	0	2	4	5	16		
		(0.00)	(1.00)	(2.00)	(2.50)	(8.00)		
	อาหารและ โภชนาการ	0	2	43	75	43		
		(0.00)	(1.00)	(21.50)	(37.50)	(21.50)		
ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุน การสอน	คหกรรม ศาสตร์	0	0	1	2	7	21.301*	.002
		(0.00)	(0.00)	(0.50)	(1.00)	(3.50)		
	แฟชั่นและ สิ่งทอ	0	2	3	6	16		
		(0.00)	(1.00)	(1.50)	(3.00)	(8.00)		
	อาหารและ โภชนาการ	0	5	44	72	42		
		(0.00)	(2.50)	(22.00)	(36.00)	(21.00)		
ด้านสถานที่และ สภาพแวดล้อม	คหกรรม ศาสตร์	0	0	0	3	7	26.327*	.000
		(0.00)	(0.00)	(0.00)	(1.50)	(3.50)		
	แฟชั่นและ สิ่งทอ	0	2	6	5	14		
		(0.00)	(1.00)	(3.00)	(2.50)	(7.00)		
	อาหารและ โภชนาการ	0	2	49	76	36		
		(0.00)	(1.00)	(24.50)	(38.00)	(18.00)		
	รวม	0	4	55	84	57		
		(0.00)	(2.00)	(27.50)	(42.00)	(28.50)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามสาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี ทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี จำแนกตาม
เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

การตัดสินใจเลือก เรียนต่อ	เกรดเฉลี่ย	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ					χ^2	p-Value
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
ด้านหลักสูตร	2.50-3.00	0	1	4	3	9	10.043	.123
		(0.00)	(0.50)	(2.00)	(1.50)	(4.50)		
	3.00-3.50	0	3	34	39	23		
		(0.00)	(1.50)	(17.00)	(19.50)	(11.50)		
	3.50-4.00	0	2	34	31	17		
		(0.00)	(1.00)	(17.00)	(15.50)	(8.50)		
	รวม	0	6	72	73	49		
		(0.00)	(3.00)	(36.00)	(36.50)	(24.50)		
ด้านครูผู้สอน	2.50-3.00	0	0	4	8	5	1.488	.960
		(0.00)	(0.00)	(2.00)	(4.00)	(2.50)		
	3.00-3.50	0	4	29	40	26		
		(0.00)	(2.00)	(14.50)	(20.00)	(13.00)		
	3.50-4.00	0	4	21	37	22		
		(0.00)	(2.00)	(10.50)	(18.50)	(11.00)		
	รวม	0	8	54	85	53		
		(0.00)	(4.00)	(27.00)	(42.50)	(26.50)		
ด้านการประกอบ อาชีพ	2.50-3.00	0	0	5	6	6	8.530	.202
		(0.00)	(0.00)	(2.50)	(3.00)	(3.00)		
	3.00-3.50	0	1	28	54	16		
		(0.00)	(0.50)	(14.00)	(27.00)	(8.00)		
	3.50-4.00	0	2	22	34	26		
		(0.00)	(1.00)	(11.00)	(17.00)	(13.00)		
	รวม	0	3	55	94	48		
		(0.00)	(1.50)	(27.50)	(47.00)	(24.00)		
ด้านภาพลักษณ์ของ วิทยาลัย	2.50-3.00	0	0	4	5	8	2.473	.871
		(0.00)	(0.00)	(2.00)	(2.50)	(4.00)		
	3.00-3.50	0	2	23	44	30		
		(0.00)	(1.00)	(11.50)	(22.00)	(15.00)		
	3.50-4.00	0	2	20	34	28		
		(0.00)	(1.00)	(10.00)	(17.00)	(14.00)		
	รวม	0	4	47	83	66		
		(0.00)	(2.00)	(23.50)	(41.50)	(33.00)		

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

การตัดสินใจเลือก เรียนต่อ	เกรดเฉลี่ย	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ					χ^2	p-Value
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุน การสอน	2.50-3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.00)	7 (3.50)	6 (3.00)	2.442	.875
	3.00-3.50	0 (0.00)	5 (2.50)	26 (13.00)	38 (19.00)	30 (15.00)		
	3.50-4.00	0 (0.00)	2 (1.00)	18 (9.00)	35 (17.50)	29 (14.50)		
	รวม	0 (0.00)	7 (3.50)	48 (24.00)	80 (40.00)	65 (32.50)		
ด้านสถานที่และ สภาพแวดล้อม	2.50-3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.00)	8 (4.00)	5 (2.50)	2.587	.859
	3.00-3.50	0 (0.00)	3 (1.50)	27 (13.50)	44 (22.00)	25 (12.50)		
	3.50-4.00	0 (0.00)	1 (0.50)	24 (12.00)	32 (16.00)	27 (13.50)		
	รวม	0 (0.00)	4 (2.00)	55 (27.50)	84 (42.00)	57 (28.50)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษารณบุรี ทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียน ที่ศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี จำนวน 200 คน วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากความคิดเห็นเพิ่มเติม นำมาจัดหมวดหมู่ และทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอข้อมูลได้ ดังนี้

4.4.1 ด้านหลักสูตร ความคิดเห็นส่วนใหญ่สะท้อนว่า หลักสูตรมีความหลากหลาย ครอบคลุมทั้งทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยเฉพาะในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ และสาขาแฟชั่น และสิ่งทอ หลักสูตรเปิดโอกาสให้เรียนรู้จากการลงมือทำจริง มีความต่อเนื่องตั้งแต่ปีแรกการมีรายวิชาเลือกเสริม เช่น การจัดการธุรกิจอาหารเบื้องต้น หรือการออกแบบเสื้อผ้า ช่วยให้เห็นแนวทางอาชีพที่ชัดเจน และมีข้อเสนอแนะว่า ควรพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น เพิ่มรายวิชา การตลาดออนไลน์สำหรับผลิตภัณฑ์อาหาร หรือการตัดเย็บแฟชั่นร่วมสมัยในระดับสากล

4.4.2 ด้านครูผู้สอน ความคิดเห็นส่วนใหญ่สะท้อนว่า ครูผู้สอนมีความเชี่ยวชาญ และถ่ายทอดประสบการณ์ตรงได้ดี นักเรียนหลายรายชื่นชมวิธีการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วม เช่น การสอนแบบเวิร์กช็อป หรือการสาธิตจริง ครูบางคนเป็นแรงบันดาลใจให้นักเรียนสนใจสายอาชีพนี้ต่อเนื่องในระดับ ปวส. หรือระดับอุดมศึกษา แต่บางรายเสนอแนะให้ครูบางท่านใช้เทคโนโลยีช่วยสอน เช่น แพลตฟอร์มออนไลน์ หรือวิดีโอสื่อการสอน เพื่อเสริมความเข้าใจให้ทันยุคดิจิทัล

4.4.3 ด้านการประกอบอาชีพ ความคิดเห็นส่วนใหญ่สะท้อนว่า การตัดสินใจเลือกเรียนวิชาคหกรรมเพราะเห็นว่าสามารถนำไปประกอบอาชีพได้จริง และมีความมั่นคงในระยะยาว หลายคนมีเป้าหมายชัดเจน เช่น เปิดร้านอาหาร ร้านเบเกอรี่ ร้านตัดเย็บเสื้อผ้า หรือเป็นนักโภชนาการ บางคนเลือกเรียนเพราะครอบครัวมีธุรกิจเกี่ยวข้องกับอาหาร หรือเสื้อผ้าอยู่แล้ว แต่นักเรียนบางรายก็มองว่าวิชาชีพสายคหกรรมยังไม่เป็นที่นิยมเท่าไรในสังคม และมีข้อจำกัดในการแข่งขันหากไม่มีทุน หรือการตลาดที่ดี

4.4.4 ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ความคิดเห็นส่วนใหญ่ มีทัศนคติที่ดีต่อวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี โดยมองว่าเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงด้านวิชาชีพคหกรรม และมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ภาพลักษณ์ของวิทยาลัยช่วยเสริมความมั่นใจในการตัดสินใจเลือกเรียน มีการพูดถึงการเข้าร่วมกิจกรรม แข่งขัน หรือประกวดฝีมือ ที่ส่งเสริมชื่อเสียงให้กับนักเรียน และ มีข้อเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงการประชาสัมพันธ์ให้ทันสมัย เช่น ใช้โซเชียลมีเดีย (TikTok, Instagram) สร้างการรับรู้เกี่ยวกับสาขาคหกรรมให้กว้างขึ้น

4.4.5 ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ความคิดเห็นส่วนใหญ่สะท้อนว่า มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนที่เพียงพอสำหรับการฝึกปฏิบัติ มีการจัดห้องเรียนและห้องปฏิบัติการเฉพาะทาง เช่น ห้องครัวเบเกอรี่ ห้องตัดเย็บผ้า ห้องโภชนาการ บางรายระบุว่า อุปกรณ์บางส่วนยังล้าสมัย และควรได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรม และอยากให้มีสื่อการสอนแบบออนไลน์ หรือแอปพลิเคชันการเรียนรู้ เพื่อเรียนรู้ซ้ำได้เมื่ออยู่นอกห้องเรียน

4.4.6 ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม ความคิดเห็นส่วนใหญ่สะท้อนว่า วิทยาลัยมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ ห้องเรียนสะอาด มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนการสอน มีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานครบถ้วน เช่น ห้องสมุด ร้านอาหาร โรงฝึกงาน โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ในการปรับปรุงพื้นที่สีเขียว พื้นที่กิจกรรม และความสะอาดบริเวณรอบนอก เพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีมากยิ่งขึ้น

4.5 การอภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ได้นำผลการศึกษามาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

4.5.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สอดคล้องกับ สุทัสสา อุปลกะลิน (2564) ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจเลือกสาขาในการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และสอดคล้องกับ อติศักดิ์ อมะตะคุ และ ชญาภัทร กีอาริโอ (2568) ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรม ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และ ชลธิชา ศิริประยงค์ (2567) ก็ได้ศึกษาเรื่อง การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อาจเป็นเพราะการรับรู้ทางสังคมและวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงงานด้านอาหาร โภชนาการ และงานเย็บปักถักร้อยกับบทบาทของผู้หญิง จึงทำให้ผู้หญิงรู้สึกมีความมั่นใจ เห็นภาพอาชีพชัดเจน และได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้ยังอาจเกี่ยวข้องกับทัศนคติส่วนบุคคลในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดูแลครอบครัว และทักษะด้านความประณีต ซึ่งมักพบได้ในกลุ่มนักเรียนหญิง

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ส่วนใหญ่มีอายุ 17 ปี สอดคล้องกับ ฉวีวรรณ เสวกฉิม และ ธนภพ โสตรโยม (2567) พบว่า นักศึกษาที่ตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีอายุประมาณ 19 ปี ซึ่งทั้งนี้เป็นช่วงวัยของการค้นหาตนเอง และอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากการเรียนรู้แบบทั่วไปไปสู่การเรียนรู้เชิงวิชาชีพ การที่นักเรียนตัดสินใจเลือกเรียนในสายอาชีพในช่วงอายุนี้นี้ สะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มของระบบการศึกษาไทยที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกเส้นทางตามความสนใจได้ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจในการเรียนรู้ทักษะวิชาชีพที่ชัดเจนมากขึ้น

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ส่วนใหญ่เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ โดยสอดคล้องกับ ชลธิชา ศิริประยงค์ (2567) ที่พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอน ปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่มีความถนัดและความชอบด้านเบเกอรี่ ร้อยละ 30.38 และสอดคล้องกับแนวคิดของ วีรยุทธ์ บุญพิศ (2565) กล่าวว่า ความรู้ ความสามารถในการเลือกเรียน ทั้งนี้ก็อาจสะท้อนถึงความต้องการพัฒนาทักษะเพื่อประกอบอาชีพในภาคธุรกิจอาหาร ซึ่งมีความต้องการแรงงานสูง ทั้งในภาคบริการ ร้านอาหาร และธุรกิจส่วนตัว

เช่น เบเกอร์ โภชนาการเด็ก หรืออาหารสุขภาพ อีกทั้งนักเรียนบางรายอาจมีความคุ้นเคยกับอาชีพในครอบครัวหรือความถนัดส่วนตัวในด้านการทำอาหาร จึงทำให้เลือกเรียนในสาขาดังกล่าวมากกว่าสาขาอื่น ๆ ในประเภทวิชาคหกรรม

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่าง 3.00-3.50 ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ พรทิพย์ วงคำสอน และ ชญาภัทร์ ก่ออารีโย (2566) ศึกษาเรื่องการเลือกเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.01 - 2.50 และ ชลธิชา ศิริประยงค์ (2567) ก็ได้พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่ มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป และแตกต่างกับ สุทัสสา อุปกะลิน (2564) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเลือกสาขาในการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.89 ขึ้นไป ความแตกต่างดังกล่าวอาจสะท้อนถึงลักษณะของประชากรในแต่ละพื้นที่ และปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนที่มีความแตกต่างกันทั้งด้านความสามารถ ความพร้อมทางเศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนต้นทาง อีกทั้งการเรียนในสายอาชีพอาจดึงดูดนักเรียนที่มองว่าทางเลือกนี้ช่วยเปิดโอกาสในการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งอาจเหมาะกับนักเรียนที่ไม่ได้เน้นผลสัมฤทธิ์เชิงวิชาการสูงเป็นหลัก แต่มีความสามารถเชิงทักษะที่โดดเด่น

4.5.2 การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี

การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย รองลงมาคือ ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน สอดคล้องกับ ณัฐริติ บุญทรง และ ประภัสสร สมสถาน (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่ออาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยการอาชีพศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่ออาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย โดยรวม และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความมั่นใจในการเลือกสายอาชีพที่ชัดเจน และเห็นคุณค่าในหลักสูตรคหกรรมว่ามีความสามารถในการสร้างอาชีพและรายได้ในอนาคต อีกทั้งระบบการแนะแนวในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอาจมีส่วนช่วยให้นักเรียนตัดสินใจได้ตรงกับความสนใจและความถนัดของตนเองมากขึ้น

ด้านหลักสูตร อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หลักสูตรทำให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ รองลงมาคือ หลักสูตรที่เปิดสอนเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ และน้อยที่สุดคือ หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับ วิรุทธิ์ บุญพิศ และ ดิษิตชัย เมตตาริกานนท์ (2565) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรดิจิทัลคอนเทนต์และสื่อสำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตร ได้รับระดับความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากการที่

นักเรียนให้คะแนนความสำคัญกับหลักสูตรที่เน้นวิชาชีพและส่งเสริมความก้าวหน้า แสดงให้เห็นถึงความตระหนักในการเตรียมตัวเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในอนาคต นักเรียนอาจมองว่าการเรียนในสายอาชีพคหกรรมจะช่วยเสริมความชำนาญเฉพาะด้านและทำให้สามารถสร้างธุรกิจส่วนตัวได้ นอกจากนี้การมีรายวิชาเลือกเสริมในสายอาหาร โภชนาการ หรือแพชชั่น ก็ช่วยให้นักเรียนเห็นภาพอนาคตของตนเองชัดเจนยิ่งขึ้น

ด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้สอนมีคุณธรรมเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา รองลงมาคือ ผู้สอนมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน และน้อยที่สุดคือ ผู้สอนมีความชำนาญทางด้านวิชาชีพเป็นอย่างดี สอดคล้องกับ แนวคิดของ อรวรรณ มุ่งคุณดา (2558) กล่าวว่า ครูเป็นบุคคลสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เป็นบุคคลที่ส่งเสริม และสร้างสรรค์การเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพ และยังสอดคล้องกับ ฉวีวรรณ เสวกนิม และ ธนภพ โสทรโยม (2567) พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านครูผู้สอน โดยอาจจะเพราะว่าการที่นักเรียนให้ความสำคัญกับคุณธรรมและความพร้อมของครูผู้สอน แสดงให้เห็นว่านักเรียนไม่ได้มองเฉพาะความรู้วิชาการเท่านั้น แต่ยังให้ความสำคัญกับบุคลิกภาพของครู ความเข้าใจ ความใส่ใจ และการเป็นที่ปรึกษา ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจเรียนและความผูกพันต่อสถาบันในระยะยาว

ด้านการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยทักษะความชำนาญและเทคนิคต่างๆ รองลงมาคือ เป็นอาชีพที่ทำให้มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีและทำงานเป็นทีม และน้อยที่สุดคือ เป็นวิชาชีพที่สังคมยอมรับยกย่องและมีเกียรติในสังคม สอดคล้องกับทฤษฎีของ Hoppock's Comosit theory (1967) กล่าวไว้ว่า ความต้องการของบุคคลและความสัมพันธ์ของข้อสนเทศเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งแวดล้อมว่าน่าจะเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพและพัฒนาอาชีพ ซึ่งมองได้ว่าสาขากรรมเป็นสายวิชาชีพที่เน้นทักษะเฉพาะด้าน เช่น การทำอาหาร การตัดเย็บ การออกแบบ ซึ่งเป็นงานที่สามารถต่อยอดเป็นอาชีพอิสระหรือธุรกิจส่วนตัวได้ง่าย การที่นักเรียนตระหนักถึงความสามารถของตนเองในการฝึกทักษะ จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่การตัดสินใจเลือกเรียนในสายนี้

ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีส่วนร่วมในการทำงานในระดับนานาชาติของหน่วยงานรัฐ และเอกชน รองลงมาคือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือมีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียงมีความสามารถโดดเด่นและหลากหลาย และน้อยที่สุดคือ เป็นสถานศึกษาที่โดดเด่นในด้านสาขาวิชาชีพและเทคโนโลยี สอดคล้องกับแนวคิดของ กิตติภณ กิตติยานุรักษ์ (2553) กล่าวไว้ว่า ภาพลักษณ์เป็นภาพที่เกิดจากความรู้สึกนึกคิด เกิดขึ้นในจิตใจของบุคคลที่มีต่อองค์การ สถาบัน มีความรู้สึกประทับใจต่อหน่วยงาน และยังสอดคล้องกับ ฉวีวรรณ เสวกนิม และ ธนภพ โสทรโยม (2567) พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อภาพลักษณ์ของคณะในระดับมากเช่นกัน กล่าวได้ว่า ภาพลักษณ์ของสถาบันส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักเรียนและผู้ปกครอง การมีศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จ หรือการได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ สะท้อนถึงคุณภาพของหลักสูตรและครูผู้สอน นอกจากนี้

การประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพยังช่วยเพิ่มความน่าสนใจของสถาบัน ทำให้เป็นตัวเลือกอันดับต้น ๆ ในการตัดสินใจเรียนต่อ

ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ รองลงมาคือ มีสื่อการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ความคิดสร้างสรรค์ และน้อยที่สุดคือ มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่สร้างความสนใจให้กับผู้เรียนได้เกิดการใฝ่เรียนใฝ่รู้ในเรื่องราวที่ต้องการศึกษา สอดคล้องกับ สมบูรณ์ สงวนญาติ (2564) กล่าวว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ชลธิชา ศิริประยงค์ (2567) ที่พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียนอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเพราะนักเรียนสาขาวิชาชีพต้องการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง การมีอุปกรณ์ที่ทันสมัยและเพียงพอช่วยให้สามารถฝึกทักษะได้เต็มที่ ลดช่องว่างระหว่างทฤษฎีกับปฏิบัติ อีกทั้งยังสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพราะนักเรียนสามารถเห็นผลการเรียนรู้ได้จริง

ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานที่อยู่ใกล้ห้างสรรพสินค้าและร้านสะดวกซื้ออยู่ใกล้แหล่งวัดถุดิบบและอุปกรณ์การเรียน) รองลงมาคือ สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอนปฏิบัติประเภทวิชาคหกรรม มีแสงสว่างที่เพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน (และน้อยที่สุดคือ สถานศึกษามีความพร้อมด้านอาคารและสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนไว้พร้อม สอดคล้องกับ วรวิทย์ รุ่งบุญพุฒิมังค์ (2563) ได้ทำการศึกษาปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกอบด้วย 7 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของมหาวิทยาลัย ปัจจัยด้านการแนะนำ ปัจจัยด้านอิทธิพลของบุคคลที่มีความสำคัญ ปัจจัยด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ ปัจจัยด้านเจตคติต่ออาชีพครู และปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อมหาวิทยาลัย อาจเป็นเพราะว่าสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้มีผลต่อความพึงพอใจของผู้เรียน ทำให้สิ่งที่เข้าถึงง่าย และมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ร้านค้า ห้างสรรพสินค้า แหล่งวัดถุดิบบ ช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายและเวลานอกจากนี้ บรรยากาศในห้องเรียนที่ดี เช่น มีแสงสว่าง ไม่มีเสียงรบกวน ช่วยเสริมสร้างสมาธิและประสิทธิภาพในการเรียนรู้โดยเฉพาะในสายงานปฏิบัติ

4.5.3 ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี

ปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ และสาขาวิชาที่เลือกเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแตกต่างกับ พรทิพย์ วงศ์สอน และ ชญาภัทร์ ก่ออารีโย (2566) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก อาจให้เหตุผลได้ว่า การที่เพศมี

ความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขากรรม อาจสะท้อนให้เห็นถึง บทบาททางเพศในวัฒนธรรมไทย ที่ยังคงมีความเกี่ยวข้องกับทัศนคติเกี่ยวกับงานครัว งานเย็บปัก และการดูแลบ้าน ซึ่งมักถูกมองว่าเป็น งานของผู้หญิงทำให้เพศหญิงมีแนวโน้มเลือกเรียนมากกว่าเพศชาย และ รู้สึกมั่นใจมากกว่าที่จะประสบความสำเร็จในสายอาชีพนี้ นอกจากนี้การที่สาขาวิชาที่เลือกเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ อาจเกิดจาก แรงจูงใจภายในที่แตกต่างกัน ในแต่ละสาย เช่น นักเรียนที่เลือกสาขาอาหารและโภชนาการ มักมีเป้าหมายอาชีพชัดเจน เช่น การเปิดร้านอาหาร หรือเป็นนักโภชนาการ จึงตัดสินใจแน่วแน่ในการเรียนสายนี้มากกว่าสาขาอื่น เช่น แพทย์ หรือสิ่งทอ อาจสะท้อนถึง ทัศนคติและความชอบส่วนตัว ซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างสูงต่อการตัดสินใจในเชิงจิตวิทยา เช่น นักเรียนที่ชอบทำอาหารมาตั้งแต่เด็ก ย่อมมีแนวโน้มเลือกเรียนด้านอาหารมากกว่าสาขาวิชาอื่น

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี 2) เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี ประจำปีการศึกษา 2567 โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 200 คน ด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี มีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ และเกรดเฉลี่ยสะสม มีลักษณะให้เลือกตอบเพียงข้อเดียว (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรีใน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านการประกอบอาชีพ 4) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 5) ด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน 6) ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม และมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ลักษณะแบบคำถามปลายเปิด (Open Ended Question) โดยเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอน ดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ 1) ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการจัดเก็บข้อมูล 2) จัดเตรียมแบบสอบถามในรูปแบบกระดาษ และรูปแบบออนไลน์

(Google Form) และ QR Code เพื่อเข้าสู่ระบบในการตอบแบบสอบถาม 3) ดำเนินการแจกแบบสอบถามออนไลน์ด้วยวิธีการฝากลิงค์กับ Google forms 4) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ให้ได้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ 5) ดาวน์โฮลด์เอกสารไฟล์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

5.1 สรุปผล

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี สรุปผลได้ ดังนี้

5.1.1 นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 65.50 มีอายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.00 เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ คิดเป็นร้อยละ 81.50 และมีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่าง 3.00-3.50 คิดเป็นร้อยละ 3.00-3.50

5.1.2 การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.639) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.707) รองลงมาคือ ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.7300) และน้อยที่สุดคือ ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.709)

ด้านหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.709) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หลักสูตรทำให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.852) รองลงมาคือ หลักสูตรที่เปิดสอนเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.891) และน้อยที่สุดคือ หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.964)

ด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.683) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้สอนมีคุณธรรมเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.830) รองลงมาคือ ผู้สอนมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.888) และน้อยที่สุดคือ ผู้สอนมีความชำนาญทางด้านวิชาชีพเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.926)

ด้านการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.656) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยทักษะความชำนาญและเทคนิคต่างๆ ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.795) รองลงมาคือ เป็นอาชีพที่ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.743) และน้อยที่สุดคือ เป็นวิชาชีพที่สังคมยอมรับยกย่องและมีเกียรติในสังคม ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.947)

ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.707) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีส่วนร่วมในการทำงานในระดับนานาชาติของหน่วยงานรัฐและเอกชน ($\bar{X} = 4.0$, S.D. = 0.764) รองลงมาคือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือมีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียงมีความสามารถโดดเด่นและหลากหลาย ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.753) และน้อยที่สุดคือ เป็นสถานศึกษาที่โดดเด่นในด้านสาขาวิชาชีพและเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.883)

ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.7300) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.888) รองลงมาคือ มีสื่อการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.802) และน้อยที่สุดคือ มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่สร้างความสนใจให้กับผู้เรียนได้เกิดการใฝ่เรียนใฝ่รู้ในเรื่องราวที่ต้องการศึกษา ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.870)

ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.708) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานที่อยู่ใกล้ห้างสรรพสินค้าและร้านสะดวกซื้ออยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบและอุปกรณ์การเรียน ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.820) รองลงมาคือ สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอนปฏิบัติประเภทวิชาคหกรรม มีแสงสว่างที่เพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.814) และน้อยที่สุดคือ สถานศึกษามีความพร้อมด้านอาคารและสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนไว้พร้อม ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.912)

5.1.3 ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามเพศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ในด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย และด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามสาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี นำเสนอข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ และข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งนี้

5.2.1.1 ควรปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยมากขึ้น โดยเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น การตลาดออนไลน์ หรือการผลิตสื่อดิจิทัล สำหรับงานคหกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน

5.2.1.2 ควรส่งเสริมและพัฒนาให้ครูผู้สอนนำเทคโนโลยีการสอน เช่น แพลตฟอร์มออนไลน์ วิดีโอสื่อการเรียนการสอน หรือแอปพลิเคชันด้านการเรียนรู้ มาใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการถ่ายทอดความรู้และความเข้าใจของนักเรียน

5.2.1.3 ควรมีการจัดหาและปรับปรุงสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ทันสมัย และสอดคล้องกับเครื่องมือที่ใช้จริงในภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้นักเรียนสามารถฝึกทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพและพร้อมใช้งานในโลกอาชีพจริง

5.2.1.4 ควรพัฒนาระบบประชาสัมพันธ์ของวิทยาลัยให้มีความทันสมัย เช่น การใช้โซเชียลมีเดียอย่าง TikTok, Facebook หรือ Instagram ในการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับสาขาวิชาคหกรรม เพื่อเพิ่มความสนใจจากนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาในครั้งต่อไป

5.2.2.1 ควรขยายขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมมากขึ้น เช่น นักเรียนจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาอื่นๆ ที่เปิดสอนประเภทวิชาคหกรรมในพื้นที่กรุงเทพมหานครหรือเขตปริมณฑล เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์และเพิ่มความครอบคลุมของข้อมูล

5.2.2.2 ควรใช้วิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed Methods Research) โดยรวมการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) หรือการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เข้ากับแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับแรงจูงใจ ทศนคติ และปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาคหกรรม

5.2.2.3 ควรศึกษาปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจ เช่น อิทธิพลจากครอบครัว เพื่อน สื่อสังคมออนไลน์ หรือแนวโน้มอาชีพในอนาคต เพื่อให้เข้าใจบริบทของการตัดสินใจในภาพรวมมากยิ่งขึ้น

5.2.2.4 ควรศึกษาผลลัพธ์ของการเรียนในระดับ ปวช. สาขาวิชาคหกรรมต่อความสำเร็จทางอาชีพของศิษย์เก่า เช่น อัตราการมีงานทำ รายได้ หรือการประกอบธุรกิจส่วนตัว เพื่อประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรในเชิงผลลัพธ์ระยะยาว

เอกสารอ้างอิง

- กิตติภณ กิตติยานุรักษ์. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทฉบับที่พิมพ์ไม่ได้]. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- กิตติมา ปริติติลล. (2542). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. อักษรพัฒนา.
- ฉวีวรรณ เสวกนิม และ ธนภพ โสตรโยม. (2567). ปัจจัยการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. วารสารการอาชีวศึกษาภาคกลาง, 8(1), 123 - 133.
- ชลธิชา ศิริประยงค์. (2567). การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทฉบับที่พิมพ์ไม่ได้]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ชัยพร จุลผลดี. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาในจังหวัดนนทบุรี. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทฉบับที่พิมพ์ไม่ได้]. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ชัยฤทธิ์ ชัยเลิศ, นลินฉัตร ธราสิริวิภาทร และ ฟ้าวิกร อินลวง. (2566). กระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน. วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา, 17(2), 299 - 312.
- ชูศรี มโนการ. (2552). การวิเคราะห์ตัวประกอบสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทฉบับที่พิมพ์ไม่ได้]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2551). การบริหารงานวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักงานวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2543). เทคโนโลยีการศึกษา : ทฤษฎีและการวิจัย. สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์.
- ณัฐฤติ บุญทรง และ ประภัสสร สมสถาน. (2565). การศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่ออาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยการอาชีพศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ มจร วิทยาเขตแพร่, 8(2), 169 - 180.
- ตฤติยา ศิลาทอง. (2556). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการพัฒนาวิชาชีพของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ระดับอุดมศึกษา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทฉบับที่พิมพ์ไม่ได้]. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์. (2560). ครูและนักเรียนในยุคการศึกษาไทย 4.0. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://e-jodil.stou.ac.th>, 16 กุมภาพันธ์ 2561.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

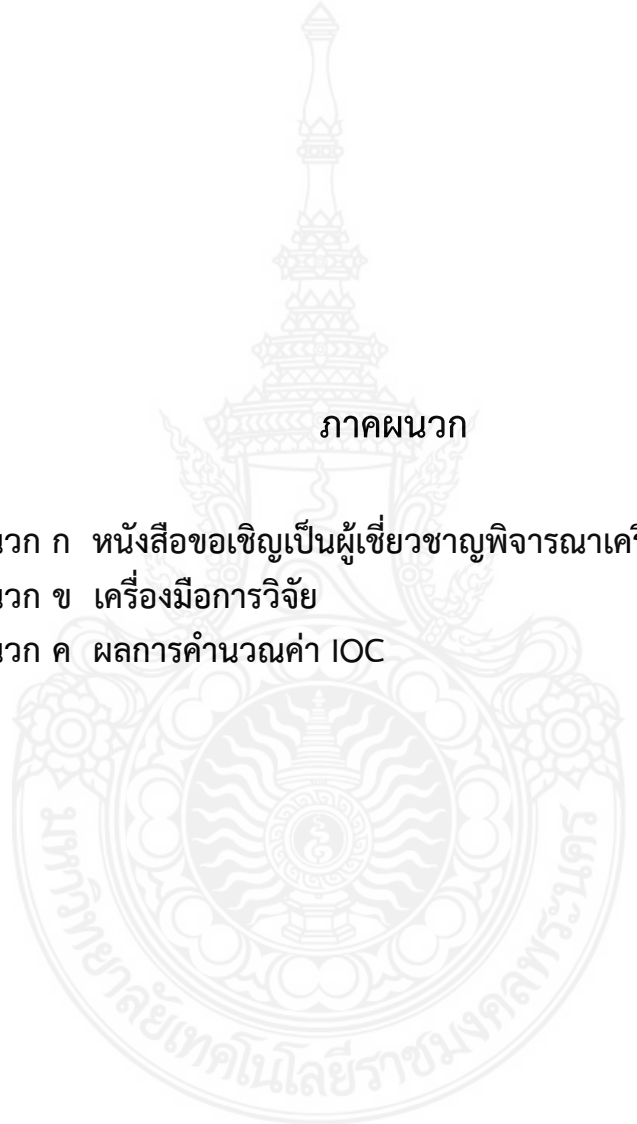
- ธนวรรณ สอ้าง. (2561). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้เรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี. *วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา*, 31(108), 118 – 128.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). *ความเป็นมืออาชีพในการจัดและการบริหารการศึกษา ยุคการปฏิรูปการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4
- นนทลี พรธาดา. (2551). *การพัฒนาภาพลักษณ์คหกรรมศาสตร์ในสังคมไทย. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*.
- นภสร จันทนโอ. (2557). *การรับรู้บทบาทวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*.
- ประภาศรี สิงห์อำไพ. (2542). *เทคโนโลยีการศึกษา*. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ปิยะธิดา สีหะวัฒนกุล. (2556). *หลักการวิชาชีพคหกรรมศาสตร์. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*.
- พชรวรรณ โพธิ์น้อย. (2563). *แนวทางการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี เพื่อรองรับนโยบายไทยแลนด์ 4.0. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*.
- พรทิพย์ วงคำสอน และ ชญาภัทร์ กี่อารีโย. (2566). การเลือกเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก. *วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา*, 36(128), 84 - 93.
- รติกร นันทวิสิทธิ์. (2551). *ความคิดเห็นของนักศึกษาคณะคหกรรมศาสตร์ที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยรามคำแหง*.
- วรวิทย์ รุ่งบุญพุฒิวงศ์. (2563). *ปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยรามคำแหง (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยรามคำแหง*.
- วรภรณ์ ตั้งคลัง. (2554). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ณ สถาบันเดิมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 โรงเรียนศรีวัฒนาบริหารธุรกิจ และเทคโนโลยี. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธนบุรี*.
- วัชรินา บุญมา. (2564). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยในประเทศไทยของนักศึกษาชาวจีน. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเกริก*.
- วาสนา ขมหา. (2542). *เทคโนโลยีการศึกษา*. อักษรสยามการพิมพ์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). *การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2 : บริษัท อาร์แอนด์ ปรีนท์ จำกัด.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- วิเชียร ดีนาย. (2554). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาเทคนิคการผลิต สังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง 2 และภาคเหนือ 2. *หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.*
- วีรยุทธ์ บุญพิศ และดิชิตชัย เมตตาริกานท์. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อใน หลักสูตรดิจิทัลคอนเทนต์และสื่อสำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. *อินฟอร์เมชัน Information*, 29(2), 64 - 57.
- ศักดิ์ชัย ศิริศรี. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนคณะศิลปศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- ศักรินทร์ หงส์รัตนารกิจ. (2557). ปัญหาการเรียนวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สมบูรณ์ สงวนญาติ. (2544). เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. โรงพิมพ์การศาสนา กรมศาสนา. กรุงเทพฯ.
- สมศรี เพชรโชติ. (2558). ปัจจัยที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. *วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี*, (11)3, 168 – 184.
- สายม่าน เปลี่ยนเหล็ก. (2554). ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเครื่องกลและซ่อมบำรุงในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 5 และภาคเหนือ 3. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2560). *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562*. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. (2557). *คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี. สำนักพิมพ์และราชกิจจานุเบกษา*. กรุงเทพมหานคร
- สำนักมาตรฐานอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2562). *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562*. กรุงเทพมหานคร
- สุกัญญา มุ่งเมือง. (2553). ความต้องการพัฒนาตนเองทางด้านคหกรรมศาสตร์ของข้าราชการครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนครนายก. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุทัสสา อุปกะลิน. (2564). การตัดสินใจเลือกสาขาในการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม. [วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- โสมรัมย์ อมรภูมิพงศ์. (2564). ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเข้าศึกษาหลักสูตร
วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยพะเยา.
[วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจไม่ได้ออกพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- อดิศักดิ์ อะมฤต และ ชญาภัทร กีอาริโย. (2568). การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา. *วารสารพัฒนา
เทคนิคศึกษา*. 37(133), 63 – 73.
- อรรณพ มุ่งคุณดา. (2558). คุณลักษณะของครูในศตวรรษที่ 21. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :
[http://www.Gotoknow.org/posts/589305.\[7/8/2561\]](http://www.Gotoknow.org/posts/589305.[7/8/2561]), 16 กุมภาพันธ์ 2561
- อักรพล ไชยคำ. (2556). ทักษะดีต่อการอนุรักษ์งานใบตอง ดอกไม้เครื่องสดของนักศึกษา
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. วิทยานิพนธ์
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจไม่ได้ออกพิมพ์].
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- อารยา ฉายชวงษ์. (2564). ศึกษาปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์
ของครู วิชาเสาวภาในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา.
- อิทธิพล อเนกนรินทร์. 2560. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภท
วิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม. [วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทบริหารธุรกิจไม่ได้ออกพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- อุปฐม อินทาสาด. (2565). ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อ
การจัดการสถานศึกษาของโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- Astin, A. W. (1964). *Personrity change student*. Nevittstandford. New York.
- Chumsai na ayuttaya, Jitpinya. 2008. *Lifelong leamers of students Bachelor level
last year. Dissertation*, Branch Higher Education Srinakharinwirot University.
- Dachacoup, Jintinun. (2004). Government view on roles and issues in the home
economics. *Profession Journal Economics*, (47')3, 7 – 18.
- Robbins, S. P. (1990). *Organization Behavior*. (8thed.). prentice hall. Singapore.
- Sangsong, Thunchanok. (2006). *Factors influencing motivation to study Master of
Business Asministration Course of student state high education institutions
Bangkok*. Thesis Branch Management. Srinakharinwirot University.
- Sritongdee, Rungroung. (1992). *Motivation to study of students Master Special*.
Srinakharinwirot University.

ภาคผนวก

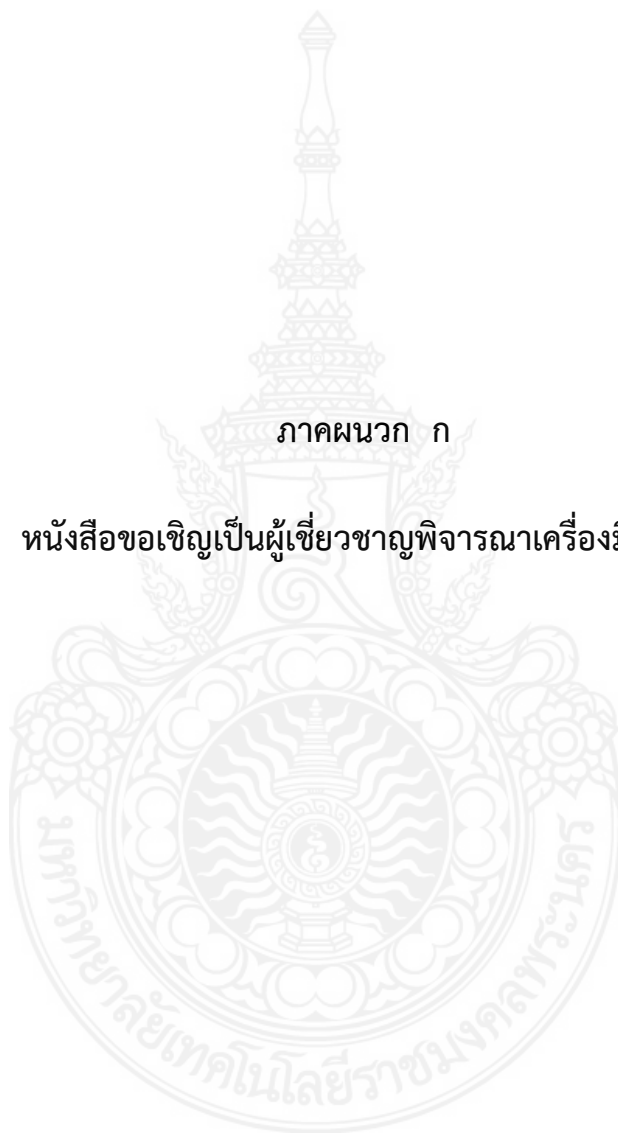
ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

ภาคผนวก ข เครื่องมือการวิจัย

ภาคผนวก ค ผลการคำนวณค่า IOC

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๑๖๓๔

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านการสร้างแบบสอบถาม

เรียน นายวรลภ โควินทะสุด

ด้วย นายณภัทร เมธสุทธิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภ โสตรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านการสร้างแบบสอบถาม ให้กับ นายณภัทร เมธสุทธิ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และ ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภ โสตรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์กลาง : em.hec@rmutp.ac.th

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๘๘๖๓ ๙๗๙๘

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๑๖๓๕

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๔

๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านการสร้างแบบสอบถาม

เรียน นางสาวดวงตะวัน ใจหมั่น

ด้วย นายณภัทร เมธสุทธิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านการสร้างแบบสอบถาม ให้กับ นายณภัทร เมธสุทธิ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และ ขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์กลาง : em.hec@rmutp.ac.th

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๘๘๖๓ ๙๗๘๘

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๑๖๓๖

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านการสร้างแบบสอบถาม

เรียน นายสมประสงค์ สงฆ์ทอง

ด้วย นายณภัทร เมธสุทธิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านการสร้างแบบสอบถาม ให้กับ นายณภัทร เมธสุทธิ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และ ขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์กลาง : em.hec@rmutp.ac.th

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๘๘๖๓ ๙๗๙๘

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๑๖๓๗

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านการสร้างแบบสอบถาม

เรียน นางกานดา ทิมนิช

ด้วย นายณภัทร เมธสุทธิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านการสร้างแบบสอบถาม ให้กับ นายณภัทร เมธสุทธิ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และ ขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์กลาง : em.hec@rmutp.ac.th

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๘๘๖๓ ๙๗๙๘

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ...คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ งานบัณฑิตศึกษา โทร. ต่อ ๘๒๖๒-๔.....

ที่ ...อว ๐๖๕๒.๐๓/๗๐๖..... วันที่ ...๒ สิงหาคม ๒๕๖๗.....

เรื่อง ...ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านการสร้างแบบสอบถาม.....

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชาวลิต อุปฐาก

ด้วย นายณภัทร เมธสุทธิ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านการสร้างแบบสอบถาม ให้กับ นายณภัทร เมธสุทธิ

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ภาคผนวก ข

เครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษารบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษารบุรี แบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชา

ส่วนที่ 2 การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม
วิทยาลัยอาชีวศึกษารบุรี

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ท่านให้ข้อมูลที่เป็นความจริง ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จะถูกเก็บเป็นความลับโดยไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูล

ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม
นายณภัทร เมธสุทธิ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าตัวเลือกที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด เพียงตัวเลือกเดียวเท่านั้น และกรณารอกรายละเอียดในช่องที่กำหนด

1. เพศ

☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง

2. อายุ

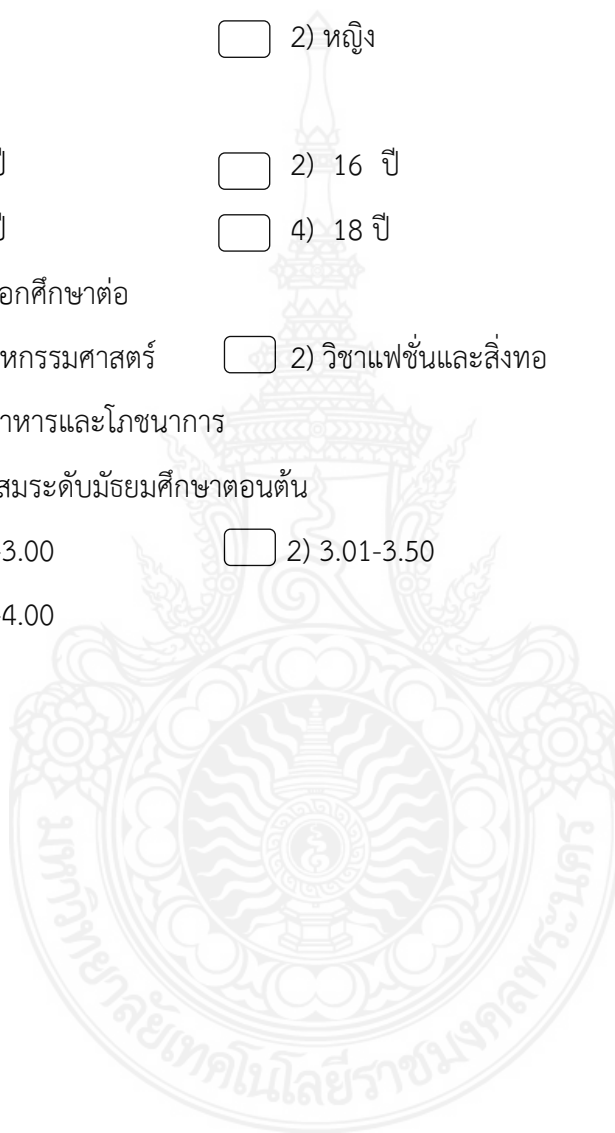
☐ 1) 15 ปี ☐ 2) 16 ปี
☐ 3) 17 ปี ☐ 4) 18 ปี

3. สาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ

☐ 1) วิชาคหกรรมศาสตร์ ☐ 2) วิชาแฟชั่นและสิ่งทอ
☐ 3) วิชาอาหารและโภชนาการ

4.เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

☐ 1) 2.50-3.00 ☐ 2) 3.01-3.50
☐ 3) 3.51-4.00

ส่วนที่ 2 การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี ในด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านการประกอบอาชีพ ด้าน ภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ด้านสถานที่และ สภาพแวดล้อม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความสำคัญทางด้านขวามือของแต่ละข้อ ตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ได้กำหนดค่าของคะแนนให้ 5	หมายถึง	มีความสำคัญระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความสำคัญระดับมาก
3	หมายถึง	มีความสำคัญระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความสำคัญระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความสำคัญระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
1. ด้านหลักสูตร						
1.1	หลักสูตรที่เปิดสอนมีคุณภาพและทันสมัย					
1.2	หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน					
1.3	หลักสูตรที่เปิดสอนเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ					
1.4	หลักสูตรที่เปิดสอนเป็นที่ยอมรับและมีชื่อเสียง					
1.5	หลักสูตรมีให้เลือกเรียนได้อย่างหลากหลายสาขาอาชีพ					
1.6	หลักสูตรที่ทำให้ได้ลงฝึกงานในสถานประกอบการจริง					
1.7	หลักสูตรทำให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ					
2. ด้านผู้สอน						
2.1	ผู้สอนมีความชำนาญทางด้านวิชาชีพเป็นอย่างดี					
2.2	ผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้ในเนื้อหาวิชากับผู้เรียนได้ดี					
2.3	ผู้สอนได้พัฒนาความรู้ทักษะใหม่ๆ อยู่เสมอ					
2.4	ผู้สอนได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ปรับใช้กับการสอน					
2.5	ผู้สอนมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน					
2.6	ผู้สอนมีคุณธรรมเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา					
2.7	ผู้สอนมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ยุติธรรมและชัดเจน					

ข้อที่	การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
3. ด้านการประกอบอาชีพ						
3.1	เป็นวิชาชีพที่สังคมยอมรับยกย่องและมีเกียรติในสังคม					
3.2	เป็นวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการ					
3.3	เป็นวิชาชีพที่ทำรายได้ดีและทำให้มีความมั่นคงในอาชีพ					
3.4	เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยทักษะความชำนาญและเทคนิคต่างๆ					
3.5	เป็นวิชาชีพที่จะต้องมีการพัฒนาให้มีความทันสมัย					
3.6	เป็นอาชีพที่ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและทำงานเป็นทีม					
3.7	เป็นอาชีพที่มีการบริหารเวลาและวางแผนที่ดี					
4. ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย						
4.1	เป็นสถานศึกษาของรัฐที่มีชื่อเสียงมายาวนาน					
4.2	เป็นสถานศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการจัดการจัดการเรียนการสอนสายอาชีพ					
4.3	เป็นสถานศึกษาที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม					
4.4	เป็นสถานศึกษาที่โดดเด่นในด้านสาขาวิชาชีพและเทคโนโลยี					
4.5	เป็นสถานศึกษาที่จบแล้วได้รับการยอมรับจากตลาดแรงงาน					
4.6	มีส่วนร่วมในการทำงานในระดับนานาชาติของหน่วยงานรัฐและเอกชน					
4.7	มีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียงมีความสามารถโดดเด่นและหลากหลาย					
5. ด้านสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอน						
5.1	มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนครบทุกสาขาวิชาชีพ					
5.2	มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความทันสมัยตรงตามสาขาวิชาชีพ					
5.3	มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ					
5.4	มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่สร้างความสนใจให้กับผู้เรียนได้เกิดการใฝ่เรียนใฝ่รู้ในเรื่องราวที่ต้องการศึกษา					
5.5	มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้และการคิดวิเคราะห์อย่างพอเพียง					
5.6	มีจำนวนห้องเรียนทฤษฎีเพียงพอสำหรับการเรียนการสอน					
5.7	มีสื่อการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ความคิดสร้างสรรค์					

ข้อที่	การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานนทบุรี	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
6. ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม						
6.1	เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมภายใน สถานศึกษาที่เป็นระเบียบสวยงาม ร่มรื่น น่าอยู่ น่าเรียน					
6.2	สถานศึกษาตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่มีความเจริญปลอดภัยและ สะดวกต่อการเดินทางมาเรียน					
6.3	สถานศึกษามีความพร้อมด้านอาคารและสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์ เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนไว้พร้อม					
6.4	สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการ เรียนการสอนปฏิบัติประเภทวิชาคหกรรม มีแสงสว่างที่ เพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน					
6.5	สถานศึกษาจัดให้มีการดูแลและมีระบบตรวจสอบเพื่อรักษา ความปลอดภัยของสถานศึกษาในการเข้าออกอย่างเป็นระบบ					
6.6	มีสถานที่และห้องเรียนเพียงพอสำหรับการใช้งานของนักศึกษา					
6.7	สถานที่อยู่ใกล้ห้างสรรพสินค้าและร้านสะดวกซื้ออยู่ใกล้แหล่ง วัดถุดิบและอุปกรณ์การเรียน					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

***** ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม *****

ภาคผนวก ค

ผลการคำนวณค่า IOC

ตารางที่ ค.1 ค่า IOC ของแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ข้อ	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	เพศ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	อายุ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	สาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	เกรดเฉลี่ยสะสม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ ค.2 ค่า IOC ของแบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานนบุรี

ข้อ	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1. ด้านหลักสูตร									
1.1	หลักสูตรที่เปิดสอนมีคุณภาพและทันสมัย	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
1.2	หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
1.3	หลักสูตรที่เปิดสอนเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
1.4	หลักสูตรที่เปิดสอนเป็นที่ยอมรับและมีชื่อเสียง	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
1.5	หลักสูตรมีให้เลือกเรียนได้อย่างหลากหลายสาขาอาชีพ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
1.6	หลักสูตรที่ทำให้ได้ลงฝึกงานในสถานประกอบการจริง	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
1.7	หลักสูตรทำให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2. ด้านผู้สอน									
2.1	ผู้สอนมีความชำนาญทางด้านวิชาชีพเป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.2	ผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้ในเนื้อหาวิชากับนักเรียนได้ดี	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปล ผล
		1	2	3	4	5			
2. ด้านผู้สอน (ต่อ)									
2.3	ผู้สอนได้พัฒนาความรู้ทักษะใหม่ๆ อยู่เสมอ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.4	ผู้สอนได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ปรับใช้กับการสอน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.5	ผู้สอนมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.6	ผู้สอนมีคุณธรรมเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.7	ผู้สอนมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ยุติธรรมและชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3. ด้านการประกอบอาชีพ									
3.1	เป็นวิชาชีพที่สังคมยอมรับยกย่องและมีเกียรติในสังคม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.2	เป็นวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.3	เป็นวิชาชีพที่ทำรายได้ดีและทำให้มีความมั่นคงในอาชีพ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.4	เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยทักษะความชำนาญและเทคนิคต่างๆ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.5	เป็นวิชาชีพที่จะต้องมีการพัฒนาให้มีความทันสมัย	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.6	เป็นอาชีพที่ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและทำงานเป็นทีม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.7	เป็นอาชีพที่มีการบริหารเวลาและวางแผนที่ดี	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4. ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย									
4.1	เป็นสถานศึกษาของรัฐที่มีชื่อเสียงมายาวนาน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4.2	เป็นสถานศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการจัดการเรียนการสอนสายอาชีพ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปล ผล
		1	2	3	4	5			
4. ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย (ต่อ)									
4.3	เป็นสถานศึกษาที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4.4	เป็นสถานศึกษาที่โดดเด่นในด้านสาขาวิชาชีพและเทคโนโลยี	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4.5	เป็นสถานศึกษาที่จบแล้วได้รับการยอมรับจากตลาดแรงงาน	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4.6	มีส่วนร่วมในการทำงานในระดับนานาชาติของหน่วยงานรัฐและเอกชน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4.7	มีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียงมีความสามารถโดดเด่นและหลากหลาย	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5. ด้านสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอน									
5.1	มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนครบทุกสาขาวิชาชีพ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5.2	มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความทันสมัยตรงตามสาขาวิชาชีพ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5.3	มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5.4	มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่สร้างความสนใจให้กับผู้เรียนได้เกิดการใฝ่เรียนใฝ่รู้ในเรื่องราวที่ต้องการศึกษา	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5.5	มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้และการคิดวิเคราะห์อย่างพอเพียง	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5.6	มีจำนวนห้องเรียนทฤษฎีเพียงพอสำหรับการเรียนการสอน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5.7	มีสื่อการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ความคิดสร้างสรรค์	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
6. ด้านสถานที่และสภาพแวดล้อม									
6.1	เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่เป็นระเบียบสวยงาม ร่มรื่น น่าอยู่น่าเรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6.2	สถานศึกษาตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่มีความเจริญปลอดภัยและสะดวกต่อการเดินทางมาเรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6.3	สถานศึกษามีความพร้อมด้านอาคารและสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนไว้พร้อม	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
6.4	สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอนปฏิบัติประเภทวิชาคหกรรม มีแสงสว่างที่เพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6.5	สถานศึกษาจัดให้มีการดูแลและมีระบบตรวจสอบเพื่อรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาในการเข้าออกอย่างเป็นระบบ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6.6	มีสถานที่และห้องเรียนเพียงพอสำหรับการใช้งานของนักศึกษา	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6.7	สถานที่อยู่ใกล้ห้างสรรพสินค้าและร้านสะดวกซื้ออยู่ใกล้แหล่งวัดพุทธและอุปกรณ์การเรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล	นายณภัทร เมธสุทธิ์	
รหัสนักศึกษา	126570701514-3	
ที่อยู่ปัจจุบัน	39/5 หมู่ 4 ตำบลตลาดจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	
ประวัติการศึกษา		
วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2562

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

Pattern Maker แบรินด์ เจนสุดา

ประวัติการทำงาน

อาจารย์พิเศษ สาขาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี
ดีไซเนอร์รีดต่อเรีย wedding บุติค

